

Film o wójcie gminy Rzekuń

Category: historyczne, NEWS

written by Marek | 13 stycznia 2025

„Stepna - Stara 19 X 1949 r.

„Najukochańszy mój Tatusiu! Piszę do Ciebie, Kochany Tato, te parę słów, przez ten martwy papier. Kiedy mamusia powróciła od paczek z Ostrołęki i powiedziała, że Tatuś jest w więźniu, to Miecia zaczęła wołać, że tatuś idzie do domu, i zaczęła klaskać w rączki, że Tatuś przyniesie „byby i cucu”. I otworzyła sobie drzwi i nic się nie bała, że jest wieczór, tylko szła do Tatusia. Teraz zawsze pisze listy do Tatusia. Kochany Tatusiu! Żyjemy jak możemy, jesteśmy z Łaski Pana Boga zdrowe. Do szkoły staramy się chodzić, chociaż nie tak często, bo musimy pomagać mamusi. Ale staramy się uczyć dobrze, aby Kochany Tatuś cieszył się z nas. Jasia jest w piątym, Reniuś w trzecim, a Wituś w pierwszym oddziale. Chociaż jest urwis taki jak dawniej był. Kochany Władziu, czekamy wszyscy na list od Ciebie, żebyś mógł odpisać jak najprędzej. U nas całą naszą rozrywką jest Miecia, ona wszystkim rządzi, zawsze chodzi i śpiewa, że tatuś przyjdzie. Więcej nie mamy co pisać.

Całujemy Cię, mężu i najdroższy nasz tatusiu, niezliczone razy Twoje ręce i nogi i czekamy, kiedy się zobaczymy. Zostań z Bogiem. Co źle napisane, to wybacz, co będzie Ci potrzeba, to napisz. Kochająca Cię żona i dzieci”.

Władysław Stepnowski urodzony 10 marca 1902 r., od 1946 r. zastępca, a od 10 marca 1948 r. wójta gminy Rzekuń.

Komunistyczny Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie na sesji wyjazdowej w Ostrołęce 21 listopada 1949 r. skazał Władysława Stepnowskiego na karę śmierci. Mimo braku dowodów na bezpośredni udział w akcjach bojowych Narodowego Zjednoczenia Wojskowego. Wyrok wykonano 13 stycznia 1950 r. w więzieniu na Rakowieckiej w Warszawie. Komuniści zastosowali wobec Stepnowskich odpowiedzialność zbiorową. Byli aresztowani, skazywani i prześladowani.

Polecam film o wójcie gminy Rzekuń, zrealizowany przez Telewizję Polską w 2023 roku.

Źródło: Fundacja łączka

Marek Karczewski

XI Spacer Leśny za nami...

Category: kulturalne,NEWS,sportowe,Wydarzenia,wypoczynek
written by Marek | 13 stycznia 2025

XI Spacer Leśny za nami...

Czterdzieści dwie osoby wzięły udział w wydarzeniu „XI Spacer Leśny Liczenie Liści 2024”.

Na tę chwilę nie posiadamy dokładnych danych statystycznych odnośnie frekwencji przeszłych spacerów, ale z racji na wręcz obrzydliwą pogodę musimy uznać tę liczbę uczestników jako rekordową.

Wracając pamięcią do poprzednich dziesięciu edycji gdzie zdarzał się deszcz i śnieg nie było dotychczas aż tak niesprzyjających warunków jak w niedzielę 17 listopada 2024 roku.

Co na koniec uratowało przemarzniętych i przemoczonych piechurów? O tym później...

Na początek jednak zacytujemy przesłany list od Pani Anny Nosek:

XI edycja niesamowitej akcji „Liczenie liści”

Nawet przez głowę mi nie przeszła myśl, że odrzucę wyjątkowe zaproszenie, które otrzymałam od sołtysa sołectwa Czarnowiec - pana Marka Karczewskiego. Czułam się wyróżniona i uhonorowana, mogąc podczas przystanku na trasie Spaceru Leśnego „Liczenia liści”, na ulicy kpt. Bednarczyka - przy krzyżu przydrożnym na trasie Rzekuń - Daniszewo wspomnieć o bohaterze ziemi rzekuńskiej i ostrołęckiej (jestem bratanicą bohatera). To wystąpienie miało dla mnie szczególne znaczenie. Po raz

pierwszy uczestniczyłam w ciekawej formie przekazania na żywo historii mojej rodziny z akcentem na świadectwo losów kpt. „Adama”, stryjka. Mimo solidnego przygotowania się do zabrania głosu „urwałam” sporo wiadomości, ponieważ wiało i padało, a młodzi i starsi wiekiem uczestnicy wyprawy po leśnym terenie czuli ziąb.

Spacerowicze pokonali trasę ponad 10 km, podziwiając jesienny pejzaż okolic Czarnowca, Daniszewa, Rzekunia i wsłuchując się w ciekawe opowieści. Program, dotyczący wiedzy historycznej o miejscach na mapie tej małej Ojczyzny, opracowali dwaj panowie: sołtys Marek Karczewski i dziennikarz - Jacek Pawłowski.

Mnie na trasie nie było ze względów zdrowotnych. Oczekiwałam na spacerowiczów w aucie mego byłego ucznia, który zachwycił opowieścią o swych sukcesach zawodowych. Podwiózł też do miejsca, gdzie przygotowano kolejne atrakcje i niespodzianki.

Posiłek dla wszystkich przygotowało kilkoro aktywistów sołeckiej wspólnoty m.in żona sołtysa, kucharz, panowie, których nie znam z nazwiska. Gorąca kawa, herbata, pyszny bigos, chlebek , kiełbasa z grilla i ciasteczka - to bardzo miła i smaczna niespodzianka! Dziękujemy!

Następnie odbył się konkurs wiedzy historycznej z nagrodami i dyplomami przygotowany przez dwóch panów: Marka i Jacka. Pięciu ochotników dało popis wiedzy zdobytej podczas spaceru. To bardzo pozytywny finał spotkania i wiele wspólnej radości. Dla mnie ważna była okazja do ciekawych rozmów i poznania nowych ludzi, oddanych społecznym działaniom dla dobra wspólnego.

Całość akcji „Liczenia liści” to - moim zdaniem - fenomenalna i pożyteczna impreza, organizowana od 2014 r., w powiecie ostrołęckim (na dyplomach wymieniono miejscowości):

Przystań - Lelis - Dąbrówka - Tobolice - Daniszewo - Rzekuń - Czarnowiec.

Brawo Czarnowiec! Podziwiam, gratuluję, wyrażam uznanie i podziękowanie za organizację pomysłowych spotkań z żywą lekcją historii lokalnej.

Na zakończenie na pamiątkę uczestnicy otrzymali ode mnie - portret kpt. Bednarczyka z krótkim biogramem.

Scenariusz zrealizowany w 80%

Powodem pogoda. Nie mogliśmy w takim wietrze i opadach deszczu zrealizować założonego planu, ale ostatecznie jesteśmy usatysfakcjonowani.

Na starcie Sołtys Czarnowca przywitał wszystkich gości, którzy przybyli na plac przed Świetlicą Wiejską. Opowiedział w skrócie o historii spacerów, podziękował nagrodą rzeczową najaktywniejszemu uczestnikowi – Grzegorzowi Ziemkowi, który opuścił (z przyczyn od Niego niezależnych) tylko jedną edycję spaceru!

Głos zabrał również Prezes Ekomeny Ostrołęka Pan Wojciech Jarząbek, z którym to dziesięć lat temu (2014 r.) otwieraliśmy pierwszy spacer z pierwszym oficjalnym otwarciem mostka w środku Lasu Państwowego, w Przystani. To wtedy dzięki naszym staraniom, przede wszystkim na potrzeby przeprowadzenia wyścigu kolarskiego MTB, wójt gminy Olszewo-Borki Pan Krzysztof Szewczyk w porozumieniu z Nadleśniczym Nadleśnictwa Ostrołęka Panem Zdzisławem Gadomskim (mieszkańcem Czarnowca :)) zgodzili się i sfinansowali ten jak się później okazało potrzebny obiekt.

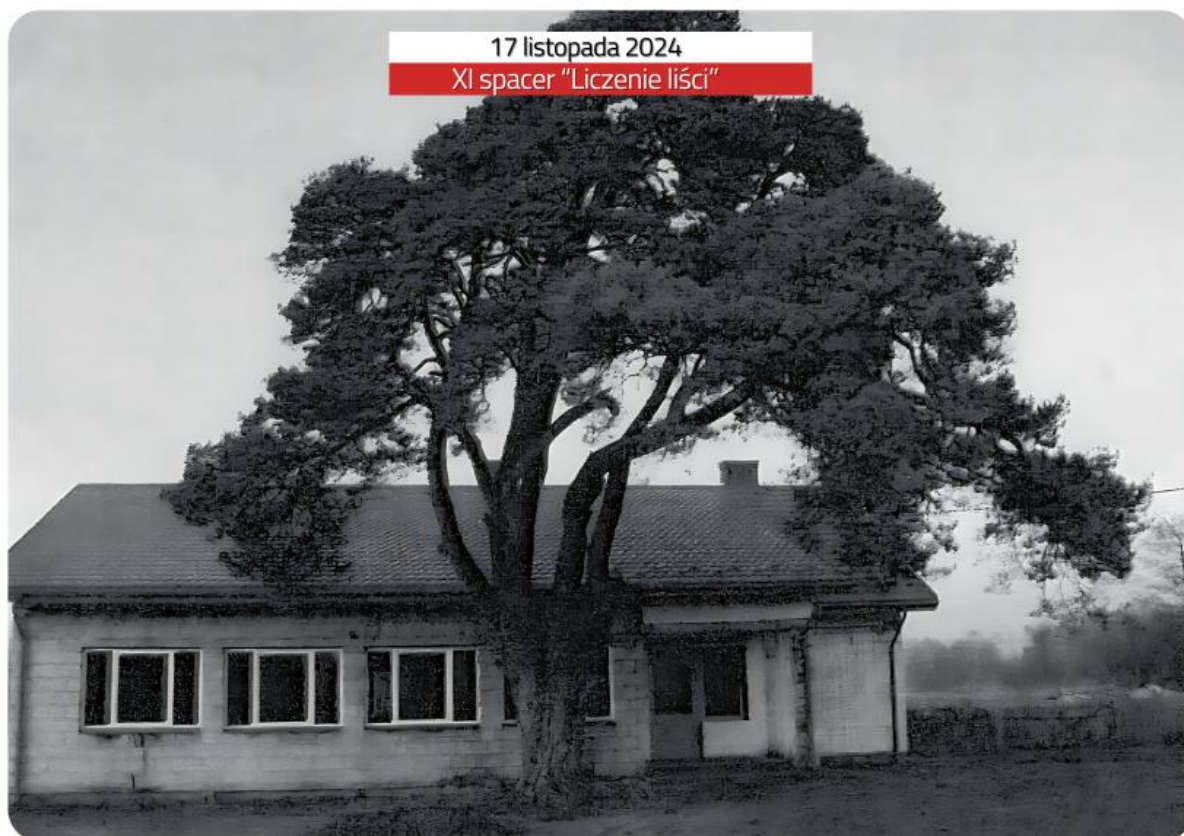
Pan Jarząbek podkreślił, że będzie uczestniczył ze swoim Stowarzyszeniem do ostatniej edycji i przy okazji zaprosił na spacer Ekomenowy, który zawsze startuje 1 stycznia, w samo południe.

Głos zabrał Pan Jacek Pawłowski i wtedy się zaczęło ☐

Wszyscy zaczęli słuchać, bo nie sposób nie skupić uwagi na tym w jaki sposób Pan Jacek opowiada o obiektach, wydarzeniach historycznych i semantyce oraz fonetyce.

Z najbardziej ciekawych rzeczy jakie przytoczył – wziął to z z opisu na stronie gminy, to „siłownia napowietrzna”. Okazało się, że takiej nie ma lub jest ale nie taka, bo przecież ona jest na ziemi a nie w powietrzu...

Opowieść pierwsza - ŚWIETLICA

O początkach czarnowieckiej świetlicy wiejskiej dowiadujemy się m.in. z pożegnalnego przemówienia Marka Karczewskiego wygłoszonego na pogrzebie mieszkańca Czarnowca Eugeniusza Łepickiego. „Gdy w połowie lat siedemdziesiątych rozpoczęto budowę Świetlicy w Czarnowcu Gieniek miał 20 lat. Razem z młodymi kolegami, z Czarnowca Zbyszkim Sobolem (1958) i innymi, pilotowali, pomagali, angażowali się aby jak najszybciej powstał ten budynek. Aby społeczność wiejska miała schronienie nad głową i aby młodzież taka jak On miała gdzie potańczyć na wiejskiej potańcówce. Budowa wlokła się latami, bo wciąż brakowało funduszy ale już w latach 80-tych okoliczna młodzież mogła potańczyć na świeżo wylanej posadzce, na tak zwanych 'wichurach'”.

Takie były początki świetlicy. W drugiej dekadzie XX wieku świetlica została przebudowana i unowocześniona. Niestety inwestor zaplanował i wyciął wiekową sosnę, która była symbolem Czarnowca. W zasadzie mogłaby być pomnikiem przyrody, bo jej wiek był szacowany na 150-200 lat. Czarnowiecka sosna na ochronę przyrodniczą się nie załapała. Niewielka to rekompensata, ale może za dwieście lat będzie widać efekty. Wiosną 2022 roku został przed świetlicą zasadzony dąb przyjaźni mieszkańców Czarnowca.

JP

Prawie 200. letnia sosna została wycięta dokładnie dnia 4 stycznia 2012 roku na zlecenie wójta gminy Rzekuń Stanisława Godziny. O wycięcie sosny wnioskowała ówczesna sołtyska Czarnowca Wiesława Milewska. Członek Rady Sołeckiej Marek Karczewski odmówił podpisania wniosku o likwidacji sosny. Wyciął ją mieszkaniec Laskowca.

MK

Opowieść druga - RowerPark Czarnowiec

RowerPark Czarnowiec. Własność Marka Karczewskiego. Terenu za drogą/ulicą Leśną użyczają Państwo: Wróblewscy, Chełstowscy, Rejch, Sikorscy, Kupis. Powstał w okresie jesiennym 2015 roku z pomysłu i zamiłowania do kolarstwa - Marka Karczewskiego. Począwszy od 1 stycznia 2017 roku na trasie organizowano wiele wyścigów kolarskich MTB oraz biegi terenowe. Trasa utrzymywana jest z pracy i środków finansowych właściciela. Wielką pomoc w budowę trasy włożyli członkowie Klubu Kolarskiego 24h z siedzibą w Czarnowcu. Odbyło się tu sześć wyścigów kolarskich MTB XC oraz jeden bieg przełajowy zorganizowany przez Marka Karczewskiego i Norberta Siemiątkowskiego. Obecnie trasa jest dostępna dla kolarzy górskich przez 24 godz. na dobę i przez 365 dni w roku.

MK

Opowieść trzecia - stacja kolejowa

Za okupacji w Daniszewie był przystanek osobowy i mijanka pociągów. Ale w 1945 roku został zlikwidowany. Przywrócony na nowo dopiero w 1959 roku. Mieszkańcy Daniszewa przez wiele lat zabiegali u władz o przywrócenie tego przystanku. W końcu się udało.

15 października 1959 r. nastąpiło uroczyste otwarcie przystanku osobowego Daniszewo. Jest to jedno z ważniejszych wydarzeń w dziejach wsi po 1945 r. Przybyli mieszkańcy. I to licznie. Fakt ten został odnotowany na kartach kroniki szkolnej. „Nowo wybudowany budynek przystrojony zielenią. Na tle świeżo otynkowanych ścian widniały flagi biało-czerwone. Na torze natomiast zbudowana została brama. W poprzek szyn kolejowych zawieszono barwną szarfę, przed którą zatrzymał się po raz pierwszy pociąg osobowy, zdążający z Warszawy do Łomży o godz. 12.45. Orkiestra odegrała hymn narodowy a przedstawiciel DOKP Olsztyn przeciął barwną taśmę i pociąg ruszył w dalszą drogę. Dzieci wręczyły kwiaty przedstawicielom władz kolejowych i terenowych, a obsługę pociągu obsypały kwiatami.”

JP

Opowieść czwarta - cmentarz z 1915 r.

Cmentarz wojenny w Daniszewie pochodzi z 1915 roku. Spoczywają tu żołnierze polegli w czasie I wojny światowej – zwanej wtedy po prostu wojną światową lub wielką wojną. Jest wpisany do rejestru zabytków gminy Rzekuń. W karcie zabytku zamieszczonym na oficjalnej stronie gminy można przeczytać m.in. „Cmentarz na planie prostokąta z półkolistym występem od północnego wschodu, nawiązujący do narysu świątyni z absydą; od NE, SE i SW otoczony rowem; mogiły o ziemnych nasypach, pierwotnie oznakowane drewnianymi krzyżami, w okresie międzywojennym wymienionymi na betonowe, numerowane płyty. Obecnie zachowane są trzy płyty nagrobne – nr 3, 4, 5. Brakuje płyty o nr 24, która znajdowała się na terenie cmentarza przed zniszczeniami w sierpniu 2020 r.

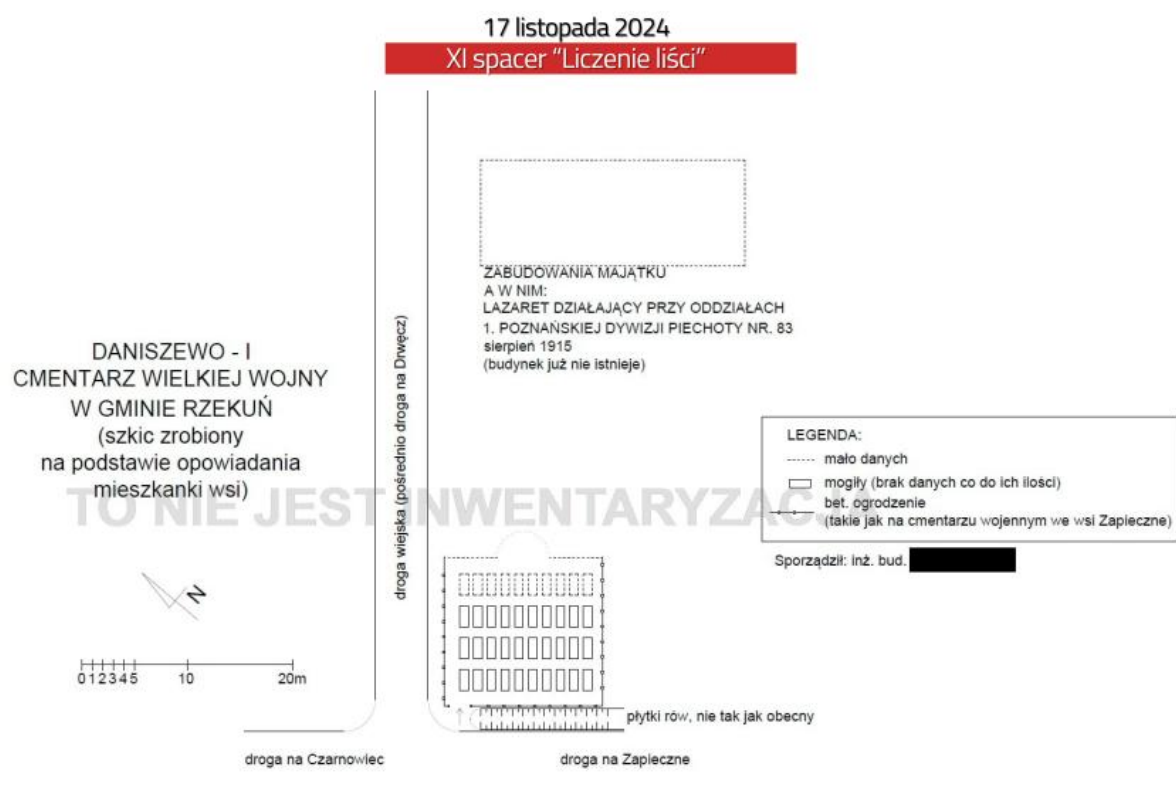
(...) W sierpniu 2020 r. powierzchnia nekropolii została zniwelowana; nasypy mogił wyrównane; zaginęła większość płyt nagrobnych (zachowane trzy); brak innych elementów infrastruktury cmentarnej, w tym betonowego ogrodzenia wystawionego w okresie międzywojennym; część terenu cmentarza (cmentarnej działki geodezyjnej) zagarnięta (wygradzona) przez sąsiadów. „

JP

Cmentarz w Daniszewie z 1915 roku. Cmentarz w Daniszewie jest zabytkiem ujętym w wojewódzkiej ewidencji zabytków i podlega ochronie. Posiada on kartę zabytku o numerze 254. Wszelkie prace ziemne mogą się na nim odbywać tylko za zgodą Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

29 sierpnia 2020 r. na polecenie wójta gminy Rzekuń wjechał na cmentarz ciężki sprzęt – koparki. Zniszczono i wywieziono w nieznanym kierunku płyty nagrobne...

„W dniu 15 września 2020 r. na cmentarzu wojennym z Wielkiej Wojny w Daniszewie, gm. Rzekuń miało miejsce spotkanie Ośrodka Badań Europy Środkowo – Wschodniej i Rowerem wokół Ostrołęki z wójtem gminy Rzekuń. W trakcie rozmów otrzymaliśmy ustne zapewnienie, że jak tylko postępowania dotyczące zniszczenia cmentarza w Daniszewie zostaną zakończone, cmentarz będzie wyremontowany z najwyższą starannością, wg obowiązujących przepisów prawa. Sprawę zniszczenia cmentarza prowadzą w tej chwili Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków, Wojewoda Mazowiecki i inne instancje powiadomione przez wymienione instytucje.

Opowieść piąta - punkt graniczny

W latach 1939-44 między Daniszewem, a Zapiecznymi była granica państwa – jak napisano w starej kronice szkolnej – „strzeżona przez niemiecką straż graniczną (punkt graniczny most kolejowy na 6.600.) Granica dzieliła Generalną Gubernię (Generalne Gubernatorstwo) i dzielnicę Południowych Prus Wschodnich (Sudostpreussen). W związku z istniejącą granicą, w Daniszewie była wybudowana placówka straży granicznej – baraki które znajdował się przy drodze biegnącej jako odgałęzienie od drogi z Rzekunia do Daniszewa (tak zwana droga wiejska) na polu Krupińskiego Aleksandra. Tu znajdował się olbrzymi barak i bunkier betonowy, w którym często nocowali ludzie przechodzący granicę w celach handlowych z gubernatorstwem, a przyłapani przez straż graniczną.”

JP

Opowieść szósta - trasa czasówki

Trasa jazdy Indywidualnej na czas – czasówki (ITT). Czasówka „rzekuńska” została zainicjowana przez Marka Karczewskiego w Czarnowcu, w roku 2010 r. (I edycja 15.08.2010 r.) i odbywała się na trasie Czarnowiec-Daniszewo – 4 edycje. Na trasie z Rzekunia do Drwęży i Zapiecznego odbyło się 6 edycji tej kolarskiej imprezy, w latach 2013-2018. Ostatnia edycja (11) odbyła się w innej gminie – Zapieczne, gmina Troszyn. Organizatorem czasówki był Marek Karczewski początkowo z grupą AG bez Limitu Ostrołęka i okolice, a od 2014 r. z Klubem Kolarskim 24h z siedzibą w Czarnowcu.

W ITT startowali przede wszystkim kolarze z Gdańska, Warszawy, Białegostoku, Siedlec, Bielska-Białej, Elbląga, Torunia, Olsztyna, Przasnysza, Ostrowi Mazowieckiej, Makowa Mazowieckiego Łomży i oczywiście z Ostrołęki.

W rzekuńskiej czasówce wystartowali również zawodnicy z Rosji i z Wielkiej Brytanii.

MK

**opowieść siódma - „Adam”, ul.
Aleksandra Bednarczyka**

17 listopada 2024

XI spacer "Liczenie liści"

Aleksander Bednarczyk
1913-1946 ps. „Adam”

Ulica Aleksandra Bednarczyka „Adama”. Aleksander Bednarczyk (1913-1946) ps. „Adam”. Urodził się w rodzinie chłopskiej 21 sierpnia 1913 r. w Rzekuniu, syn Adama i Emilii z Nawrockich. Miał liczne rodzeństwo: 5 braci i siostrę. Po ukończeniu Szkoły Powszechnej w Rzekuniu w 1927 r.,

podjął dalszą naukę w państwowym Gimnazjum im. Króla Stanisława Leszczyńskiego w Ostrołęce. W nocy z 19 na 20 grudnia 1946 będąc na kwaterze w gospodarstwie Czesława Kruczyka we wsi Gnaty (gm. Lelis), został otoczony przez grupę operacyjną UB z Ostrołęki. Śmiertelnie postrzelony bez pomocy medycznej zmarł w czasie transportu do Ostrołęki. Według relacji jego zwłoki zostały wrzucone do Narwi i odnalezione kilkanaście kilometrów dalej przez rybaka, który powiadomił rodzinę. Pogrzeb odbył się nocą w ścisłej tajemnicy, wiedziało o nim tylko kilka osób z najbliższego otoczenia i ksiądz Marian Skłodowski. Ciało złożono w grobowcu rodzinnym Bednarczyków na cmentarzu w Rzekuniu. W czasie pochówku ziemię składano na płachty, aby nie pozostawić żadnych śladów.

MK

Kpt. Aleksander Bednarczyk ps. „Adam”

Ur. 21 sierpnia 1913 r. w Rzekuniu.

Żołnierz wojny obronnej 1939r, ZWZ – AK

Komendant AKO Obwód Ostrołęka

„Sęp”, „Jeleń”, „Gruszka” Prezes

Zrzeszenia WiN Obwód Ostrołęka „Dorota”

p.o. Prezesa Inspektoratu Mazowieckiego WiN

Odnaczony w okresie służby:

- Krzyżem Virtuti Militari V kl.
- Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami
- Krzyżem Walecznych

Poległ śmiercią żołnierską

Od kul funkcjonariuszy UB

W nocy z 19/20 grudnia 1946 r. w Lelisie.

Pośmiertnie odznaczony Krzyżem

Komandorskim Orderu Polonia Restituta.

Pocztówka Anna Nosek

Pocztówka Anna Nosek

Tekst, który przygotowała na ten przystanek Pani Anna Nosek znajduje się poniżej (do pobrania).

[SKRÓCONY OPIS SYLWETKI „ADAMA” DOKUMENT PDF](#)

Opowieść ósma - Pump track Rzekuń

Pump track w Rzekuniu. Pobudowany w roku 2019 r. Pierwsze łopaty pod budowę wbite dnia 12.10.2019 r. Obiekt oddano do użytku pod koniec listopada 2019 r. Od samego początku funkcjonowania toru do 31 grudnia 2022 r. społecznym administratorem był Sołtys Czarnowca Marek Karczewski. Inwestycja kosztowała prawie 440 tys. złotych. Samorządu Województwa Mazowieckiego dał 95 tys. zł i Starostwo Powiatowe w Ostrołęce - 130 tys. zł.

Oficjalne otwarcie toru odbyło się w kwietniu 2020 r. Na torze zorganizowano w latach 2020-2024 łącznie cztery zawody w kolarstwie grawitacyjnym. Trzy z nich organizował Sołtys Czarnowca Marek Karczewski - jako pracownik gminy Rzekuń.

MK

17 listopada 2024

XI spacer "Liczenie liści"

Pamiętasz jak było dotychczas?

Pamiętasz jak było dotychczas?

1. 2014.11.09 - Przysań
2. 2015.11.15 - Lelis
3. 2016.11.13 - Dąbrówka
4. 2017.11.12 - Przysań
5. 2018.11.18 - Czarnowiec
6. 2019.11.17 - Czarnowiec
7. 2020.11.15 - Czarnowiec
8. 2021.11.14 - Czarnowiec
9. 2022.11.13 - Czarnowiec
10. 2023.11.12 - Czarnowiec-Tobolice-Dzbenin-Korczaki-Czarnowiec
11. 2024.11.17 - Czarnowiec-Daniszewo-Rzekuń-Czarnowiec

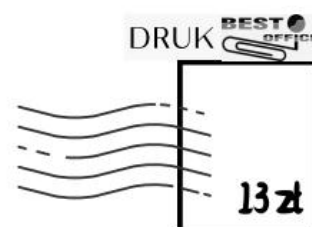
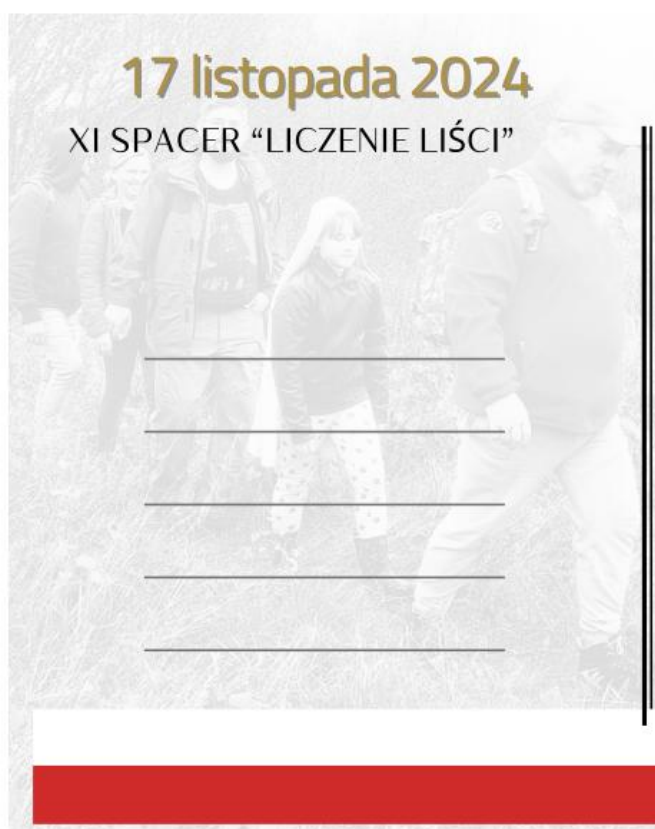
[Wszystkie dotychczas zebrane galerie zdjęć znajdują się tu ->](#)

Rewers pocztówek wydrukowanych przez firmę **Best_Office w Ostrołęce - Jarosław Jakubiak.**

Wszyscy uczestnicy mieli możliwość zgromadzenia dziewięciu pocztówek ale to był podchwytliwy ruch sołtysa.

Dopiero na mecie, ci którzy je zbierali dowiedzieli się, że za komplet pocztówek można było zdobyć 9. pkt. w konkursie rozegranym pod wiatą - na mecie.

Konkurs został nazwany przez sołtysa „Jeden z jedenastu” - to tak na okoliczność jedenastej edycji spaceru.

Adres:

Marek Karczewski

Czarnowiec, ul. Dzikiej Róży 2

07-411 Rzekuń

Czarnowiec.pl

2024.11.17 Czarnowiec.pl (BD)

Na mecie, przy świetlicy na uczestników czekała nie tylko gorąca kiełbaska ufundowana przez **Pana Krzysztofa Chojnowskiego - moja-ostroleka.pl...**

Kiełbaski znalazły się również w innym pysznym daniu, które uczestnicy pochłaniali do ostatniego kęsa ☐

Na szwedzkim stole pod wiatą znalazły się również ufundowane przez sołtysa słodycze, smalec z fasoli, który przygotowała żona sołtysa, kawa, herbata i napoje zimne, które nie cieszyły się za bardzo powodzeniem tak zimnego dnia.

DANIE DNIA!

Na tak przepyszny bigos warto było czekać ponad dziesięć kilometrów. Uczestnicy byli zaskoczeni taką pyszną potrawą przygotowaną przez niezawodnego Andrzeja Paszczyka z Rzekunia.

Naczynia po bigosie były dokładnie wyskrobywane łyżką, że niektórzy omal dziury w nich nie wydłubali ☐

Były oczywiście dokładki - pychota, że jeszcze dziś ślinka leci na myśl o takim kulinarnym smakołyku.

Dla Pana Andrzeja jeszcze raz WIELKIE DZIĘKI!

2024.11.17 Czarnowiec.pl (BD)

Konkurs z nagrodami

W tym miejscu należy wspomnieć, że zdanie w górnych akapitach o procentowej realizacji scenariusza spaceru właśnie w tym miejscu (z powodu przenikliwego zimna) dopełniło się. Aby nie przedłużać konkursu, który miał być troszeczkę w innej formie i z dużo większą ilością pytań – został skrócony do minimum potrzebnego na wyłonienie zwycięzcy.

Pytania konkursowe przygotowali Pan Jacek i Pan Marek, ale ostatecznie uczestnicy odpowiadali wyłącznie – na zupełnie, nieprawdopodobnie zaskakujące zagadki Pana Jacka. Odpowiedzi nie były dla wszystkich tak oczywiste jak na początku się wydawały.

Z konkursu zwycięsko wyszli:

1 miejsce – Pani Krystyna, 13 pkt.

2 miejsce – Pani Anna, 12 pkt.

3 miejsce – ex aequo – Pani Bożena i Pan Serhei, 11 pkt.

5 miejsce – Pan Krzysztof, 7 pkt.

Wszyscy uczestnicy otrzymali nagrody rzeczowe i dyplomy ufundowane przez sołtysa.

Nagrodami rzeczowymi zostały również wyróżnione wszystkie dzieci, które w tak trudnych warunkach atmosferycznych pokonały całą trasę spaceru.

A oto przykładowe pytanie konkursowe:

„W kronice szkoły w Daniszewie napisano o „barwnej taśmie” na otwarciu stacji. W tej właśnie kolejności 1. barwna, 2. taśma. A gdyby odwrócić te słowa i powiedzieć „taśma barwna”, to co one by znaczyły?

a) część drukarki komputerowej

b) nośnik obrazu w kamerach analogowych

c) obie odpowiedzi są poprawne.”

Pozostałych pytań nie ujawniamy, bo wyłącznie Ci, którzy mieli przyjemność na nie odpowiadać wiedzą, że były doskonale dobrane do okoliczności niedzielного spaceru.

Podziękowania

Z tego miejsca chciałbym gorąco podziękować WSZYSTKIM UCZESTNIKOM SPACERU!

Wszystkim uczestnikom wydarzenia, których było łącznie 42 osoby, co przy tak paskudnej pogodzie jest naszym wspólnym sukcesem!

Sponsorami wydarzenia byli: sklep Państwa Chojnowskich ze stacji Ostrołęka, Krzysztof Chojnowski - moja-ostroleka.pl, Jarosław Jakubiak - Best-Office Ostrołęka, Marek Karczewski - Sołtys.

Wielkie podziękowania dla Pani Małgorzaty Karczewskiej za wyjątkowy smalec z fasoli, dla Pani Pauliny Mierzejewskiej za przepyszne ciasto, dla Państwa Nicewiczów i Mierzejewskich za pomoc przed i po wydarzeniu.

Dziękujemy niezawodnemu Pijacemu_mleko (Rowerem wokół Ostrołęki) za kolejne ciekawe ujęcia z trasy spaceru.

Na koniec wielkie ukłony dla kucharza Andrzeja oraz naszego niezastąpionego lektora Jacka!

Dzięki całej ekipie impreza „**XI Spacer leśny Liczenie liści 2024**” wypadła znakomicie! - choć pogoda próbowała ją zepsuć ☹

Dziękujemy również wszystkim, którzy zaangażowali się w organizację wydarzenia!

Foto

- [Wspólna galeria](#) (Marek Karczewski, Pijący_mleko, Krzysztof Chojnowski, Olena Konstantinowa, Bożena Dmochowska)

- [moja-ostroleka.pl](#)

- [Tygodnik ostrołęcki](#)

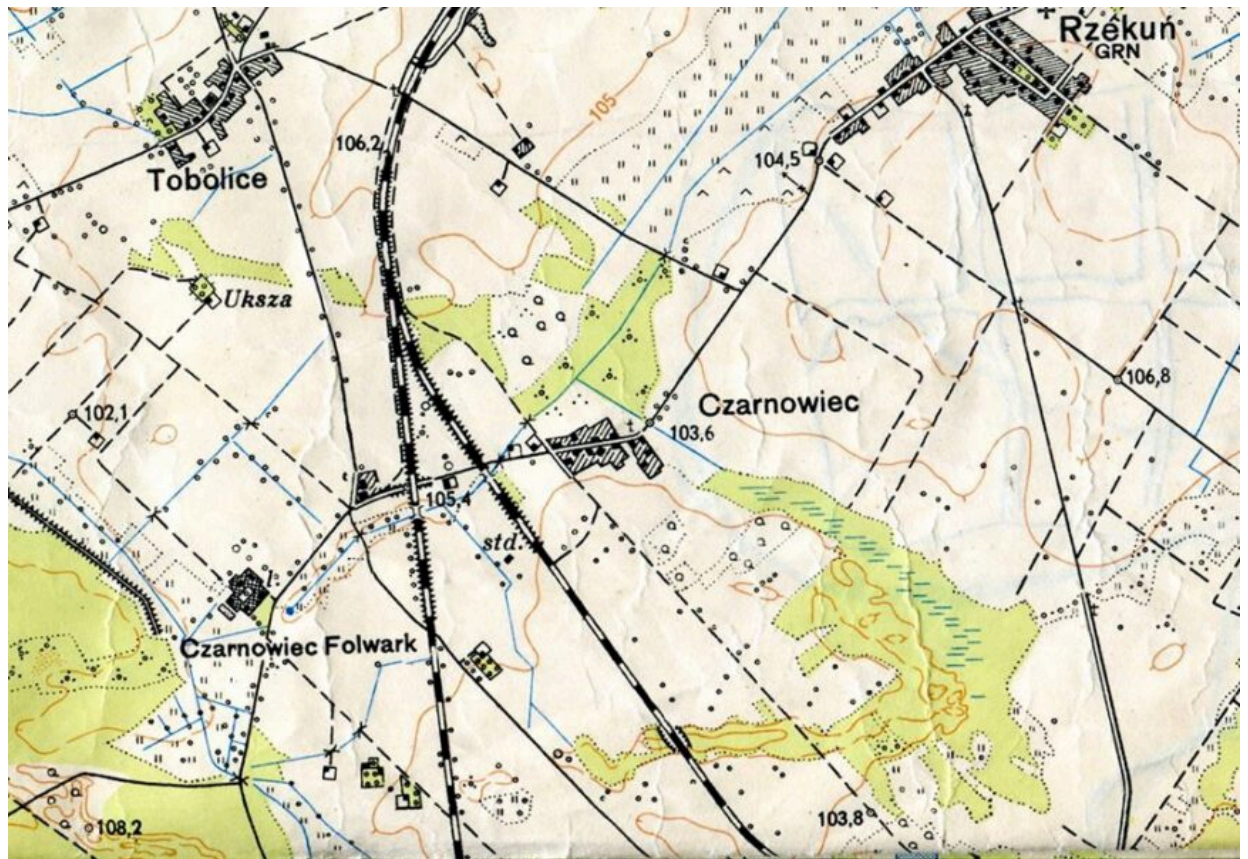
[ZDJĘCIA ARCHIWALNE](#)

Marek Karczewski

Czarnowiec, Rzekuń, Ostrołęka - granice

Category: Historia,NEWS

written by Marek | 13 stycznia 2025

Czarnowiec, Rzekuń, Ostrołęka - granice

Na co dzień tego nie zauważamy, ale żyjemy w historycznym momencie względnej stabilizacji administracyjnej.

Czy wiecie, że obecny podział Polski na gminy, powiaty i województwa trwa już prawie 24 lata? Dokładnie 24 lata miną w najbliższego sylwestra.

Wcześniejszy - ten gdy nie było powiatów, a tylko gminy i 49 województw trwał 23 i pół roku. Jeszcze wcześniejszy - trwał 21 lat.

Obecny wiek, choć nie minęło go jeszcze nawet ćwierć, można uznać za stabilny administracyjnie. Tymczasem w końcu XIX i właśnie w XX wieku zachodziły częste zmiany w podziałach administracyjnych. Dotyczyły one poszczególnych wsi i miast. Inaczej działo się do połowy XIX wieku, kiedy to powiat dzielił się na parafie, te zaś w swoich granicach były nader stabilne. Wszelkie zmiany dokonywały się wówczas tylko na wyższych szczeblach administracji państwowej.

Wieś Czarnowiec zanim została uznana za jedną wieś – w obecnym obowiązującym kształcie, pomimo ogromnych różnic ilościowych zamieszkujących tu ludzi, była podzielona na co najmniej trzy osady. W dostępnej (zdygitalizowanej) dokumentacji cyfrowej możemy wiele wyczytać o migracji naszej wsi pomiędzy gubernią, powiatem, gromadą, województwem.

Za dokument źródłowy posłużyło mi opracowanie Witolda Jemielitego (Łomża) – Studia Łomżyńskie tom VIII „Podziały administracyjne powiatu ostrołęckiego w latach 1919-1990”.

Mapa okolic Ostrołki z 1932 roku. foto: 1932-P36_S33_OSTROLEKA_1932_nnqs5wc_BN_Sygn.ZZX_S-400_A

Wstęp

Autor zgromadził materiał o podziałach administracyjnych powiatu ostrołęckiego od 1919 r., czyli od powstania województwa białostockiego, do końca 1990 r.

Punktem wyjściowym wszelkich podziałów administracyjnych jest poszczególne miasto i konkretna wieś. Te zawsze pozostają niezmiennie.

Tymczasem województwa, powiaty, gminy, gromady i sołectwa w różnych okresach obejmują mniejsze lub większe tereny, ulegają przekształceniom, nawet zanikają. W ubiegłym stuleciu było wiele zmian w podziale administracyjnym powiatu ostrołęckiego. Dzisiejsze podziały administracyjne są kontynuacją dawnych. Warto więc wiedzieć jak struktury administracyjne wyglądały dawniej i które biegiły ich granice.

Podstawę źródłową stanowią pisma urzędowe. W Dzienniku Ustaw ogłaszano podziały województw, powiatów, gmin, gromad. Powtarzano to w Monitorze Polskim i w pismach terenowych. Od 1921 r. wychodził Dziennik Urzędowy Województwa Białostockiego, od 1929 r. Białostocki Dziennik Wojewódzki, od 1945 r. Dziennik Urzędowy Województwa Warszawskiego, od 1975 r. Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Ostrołęce, od 1984 r. Dziennik Urzędowy Województwa Ostrołęckiego. W pismach terenowych umieszczano ponadto podziały na gromady i sołectwa. Na podstawie źródeł drukowanych autor odtworzył przynależność poszczególnych wsi powiatu ostrołęckiego do wyższych jednostek podziału administracyjnego. W Archiwum Akt Nowych w Warszawie zachowały się dokumenty dotyczące podziałów administracyjnych województwa białostockiego w latach międzywojennych. Są tam prośby mieszkańców, opinie wójtów i wojewodów, mapy, zestawienia liczbowe. Nowsze dokumenty znajdują się również w Archiwum Państwowym w Warszawie i w Urzędzie Wojewódzkim w Ostrołęce.

Opracowanie Jemielitego dzieli się na trzy części:

- I. Podziały do 1919 r. ;
- II. Okres międzywojenny: podział powiatu na gminy i miejscowości, podział gmin na gromady;
- III. Po II wojnie światowej: podział gmin na gromady, podział powiatu na gromady, czas funkcjonowania samych gmin;

W opracowaniu występuje bardzo dużo miejscowości. Pisownia niektórych z nich ulegała drobnym zmianom lub też w źródłach błędnie podawano owe nazwy. Dotyczy to jedynie zmian literowych, więc nie przeszkadza w identyfikacji danej wsi.

I. Podziały do 1919 roku.

Mazowsze dzieliło się na trzy województwa: płockie, rawskie i mazowieckie. Ostatnie składało się z dziesięciu ziem, między innymi z ziemi łomżyńskiej, w której były powiaty: kolneński, łomżyński, ostrołęcki i zambrowski. Podział na województwa, ziemie i powiaty przetrwał do rozbiorów Polski. Po trzecim rozbiorze utworzono prowincję Prusy Nowowschodnie, z podziałem na dwa departamenty kamer: białostocki i płocki. W departamencie białostockim było dziesięć powiatów: białostocki, bielski, dąbrowski, drohiczyński, goniądzki, kalwaryjski, łomżyński, mariampolski, suraski i wigierski; w departamencie płockim sześć powiatów: lipnowski, **ostrołęcki**, płocki, przasnyski, pułtuski i wyszogrodzki.

Powiat ostrołęcki składał się z dawnych powiatów polskich: ostrołęckiego, ostrowskiego i nurskiego. Powiaty zostały podzielone na podstawie zachowanego z czasów polskich podziału na parafie. Uwzględniono też przy podziale liczbę dymów[1] i liczbę mieszkańców w poszczególnych parafiach, aby tworzyć powiaty mniej więcej równej wielkości. Powiat ostrołęcki liczył 8572 **dymów** i około 51 432 mieszkańców.

Dwa dymy w Rzekuniu. Foto: fotopolska

Podczas pierwszej wojny światowej (1914-1918) w Generalnym Gubernatorstwie warszawskim Niemcy zmniejszyli liczbę powiatów

wiejskich. W 1918 r. Rada Regencyjna przywróciła dawny podział dokonany 2 marca 1864 r. W sierpniu 1919 r. Rada Ministrów tymczasowo utrzymała dawny podział rosyjski na powiaty.

II. Okres międzywojenny

Mocą Ustawy Tymczasowej z 2 sierpnia 1919 r. powstało województwo białostockie, w skład którego weszły powiaty: augustowski, bielski, kolneński, łomżyński, **ostrołęcki**, ostrowski, sejneński, sokólski, suwalski, szczuczyński, wysokomazowiecki.

W 1921 r. wojewoda białostocki polecił starostom powiatowym, aby przedstawili projekt zmian granic gmin. W październiku 1921 r. podczas wspólnych obrad starostowie uznali, iż gmina winna obejmować najwyżej cztery tysiące ludności oraz znajdować się tam, gdzie są parafie i sądy, ze względu na wygodę mieszkańców.

W 1924 r. wydrukowano spis wszystkich wsi i miast województwa białostockiego wykonany na podstawie spisu powszechnego z 1921 r. W ramach powiatów podano gminy, a w tych poszczególne miejscowości. W powiecie ostrołęckim było wówczas jedno miasto Ostrołęka - 9145 mieszkańców oraz jedenaście gmin wiejskich: Czerwin - 7194 mieszkańców i 42 miejscowości, Dylewo 6426 i 26, Goworowo - 5924 i 31, Myszyniec - 7671 i 17, Nakły - 2449 i 24, Nasiadki - 5162 i 31, Piski - 3310 i 30, **Rzekuń - 7895 i 35**, Szczawin - 4558 i 26, Troszyn - 5998 i 38, Wach - 8104 mieszkańców i 24 miejscowości. Przy poszczególnych miejscowościach w 1924 r. określono ich charakter topograficzny - miasto, wieś, folwark, osada itd.

Do gminy Rzekuń, której kształt ustalono właśnie w 1924 r. przydzielono niżej wymienione sołectwa:

Borawe, **Czanowiec**, Daniszewo, Drwęcz Dworski, Drwęcz Włościański (*zwróćmy uwagę, że Drwęcz przed wojną figuruje w rodzaju męskim, ten Drwęcz - przyp. MK*), Dzbenin, Goworki, Kaczyny, Stara Wieś, Kaczyny-Tobolice, Kaczyny-Wypychy, Kamionka (*sic!*) (*w późniejszym okresie [rok nieznany] zmieniono nazwę wsi na Kamianka*), Korczaki, Laskowiec, Ławy, Łęczysk, Nowa Wieś, Ołdaki Dworskie, Ołdaki Włościańskie, Pomian,

Przytuły, Rozwory, Rzekuń, Susk, Teodorowo, Zabiele, Zarośle,
Folwarki: Borawe, Omulew, Przytuły, Susk,
Kolonie: Ławy,
Osady: Piotrówka,
Leśniczówki: Borawe, Osowiec (*sic!*) (*gdzie w gminie Rzekuń znajdowała się leśniczówka Osowiec? - MK*)
Stacja kolejowa: Ostrołęka.

Dworzec kolejowy w Ostrołęce - 1937 r.

Podział gmin na gromady

W dniu 23 marca 1933 r. wyszła ustawa o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego. W artykule 107 podano, iż wojewodowie dokonają podziału gmin wiejskich na gromady. Z nimi będą współdziałać wydziały wojewódzkie z głosem stanowczym oraz należy wysłuchać opinii wydziałów powiatowych i rad gminnych.

W dniu 14 października 1933 r. wojewoda białostocki podzielił gminy na gromady. Obejmowały one jedną wieś, dwie wsie lub więcej miejscowości.

Oto nazwy gromad w przypadku gminy Rzekuń:

1. Borawe-Kolonia, Borawe-Narew,
2. **Czarnowiec-Włościański, Czarnowiec-Dwór, Czarnowiec majątek** (*sic!*) (*możliwe, że chodziło o Czarnowiec Folwark? - MK*),

3. Daniszewo,
4. Drwęcz,
5. Kamionka (późniejsza Kamianka),
6. Kaczyny-Starawieś (pisane łącznie),
7. Kaczyny-Wypychy, Zarośle,
8. Laskowiec, Wesółka (*sic!*) (*gdzie w gminie Rzekuń znajdowała się miejscowość Wesółka? - MK*),
9. Ławy, Ławy-Włóściańskie, Ławy-Kupniki,
10. Nowawieś (pisane łącznie),
11. Ołdaki, Ołdaki-Dwór, Ołdaki-Włóściańskie, Przytuły-Kupniki, Przytuły majątek,
12. Rozwory, Rozwory „A”,
13. Rzekuń, Rzekuń-Dwór, Rzekuń-Włóściański, Rzekuń proboszczostwo,
14. Ostrołęka stacja,
15. Zabiele, Zabiele-Dwór, Zabiele-Włóściańskie,
16. Dzbenin,
17. Korczaki,
18. Susk, Susk-Włóściański, Susk-Kupniki, Susk majątek,
19. Przytuły, Przytuły-Włóściańskie,
20. Goworki,
21. Kaczyno-Tobolice (późniejsze Kaczyny-Tobolice i ostatecznie Tobolice),
22. Pomian,
23. Łęczysk,
24. Teodorowo, Wiktorynowo (*sic!*) (*gdzie w gminie Rzekuń znajdowała się miejscowość Wiktorynowo? - MK*), **Piotrówka.**

Dworek w Piotrówce (obecnie Teodorowo), pobudowany w latach 1905-1907. Foto z Karty ewidencyjnej zabytków architektury i budownictwa.

W dniu 1 kwietnia 1936 r. zmieniono granice wielu gmin. Zniesiono gminę Nakły, włączając jej terytorium do gminy Rzekuń, a na siedzibę połączonych gmin wybrano Ostrołękę.

Do Ostrołęki włączono gromady: Kaczyny Stacja, Kaczyny Starawieś, Kaczyny Wypychy, Łęczysk, Omulew i Pomian z gminy Rzekuń oraz Grabowo stacja kolejowa z gminy Nakły.

Z dniem 1 kwietnia 1939 r. powiaty łomżyński, ostrołęcki i ostrowski włączono do województwa warszawskiego.

Po wybuchu wojny w 1939 r. obszar powiatu ostrołęckiego wcielono do Generalnej Guberni, Prus Południowo-Wschodnich i Związku Radzieckiego.

Miasto Ostrołęka i tereny Kurpiowskie oraz niektóre gminy leżące na lewym brzegu Narwi włączono do Prus Południowo-Wschodnich, do rejencji ciechanowskiej. Były tam gminy powiatu ostrołęckiego: Czarnia, Durlasy, Gawrychy, Kadzidło, Łyse, Myszyńiec, **Rzekuń** i Turośl.

III. Po II wojnie światowej

1 kwietnia 1939 r. powiaty łomżyński, **ostrołęcki** i ostrowski włączono do województwa warszawskiego.

Bezpośrednio po wojnie, 22 sierpnia 1944 r. Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego uchylił podziały administracyjne wprowadzone przez okupanta; przywrócił dawne województwa, powiaty, gminy i gromady.

W lipcu 1945 r. powiat łomżyński powrócił do województwa białostockiego, dwa pozostałe powiaty były nadal w województwie warszawskim.

Podział gmin na gromady

W maju 1948 r. w powiecie ostrołęckim było jedno miasto i dziewięć gmin wiejskich: Czarnia - 11 gromad, Czerwin - 30, Durlasy (z siedzibą w Lelisie), Goworowo - 42, Kadzidło - 24, Myszyniec - 19, Piski - 22, **Rzekuń (z siedzibą w Ostrołęce) - 37** i Troszyn - 18 gromad.

Wyszukując dostępnych w sieci - zdigitalizowanych dokumentów znajdujemy spis gromad w 1952 roku.

Jest to „Wykaz gromad Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, według stanu z dnia 1 lipca 1952 r.”

25

= Stwierdzenia - Warszawa

WYKAZ GROMAD

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

WEDŁUG

107 EWONZTUD

Warszawskie	5
bydgoskie	45
poznańskie	63
Łódzkie	87
kielckie	102
lubelskie	131
riałoski	154
olsztynskie	176
gdańskie	189
koszalińskie	197
szczęcińskie	207
zielonogórskie	215
wrocławskie	225
opolskie	243
katowickie	252
krakowskie	261
reszowskie	275

Gminy	Gromady	Gminy	Gromady	Gminy	Gromady
	5. Cybulice Małe	7. Łomianki	1. Buraków		11. Wójtostwo
	6. Cieczotki		2. Dąbrowa		12. Wólka
	7. Dąbrowka		3. Kępa Kiełpińska		13. Zapiecki
	8. Dębina		4. Kiełpin	11. Skrzyszew	1. Dąbrowa Chotomska
	9. Dobrzyń		5. Kiełpin Poduchowny		2. Derlacz
	10. Grochale Nowe		6. Łomianki		3. Kaluszyn
	11. Grochale Stare		7. Łomianki Dolne		4. Komornica
	12. Helenówek		8. Łomianki Górne		5. Łajski
	13. Janów-Mikołajówka	8. Modlin	1. Bronisławka		6. Michałów-Reginów
	14. Jesionka		2. Cegielnia Kosewo		7. Poddębie
	15. Kazuń Nowy		3. Kosewo		8. Skrzyszew
	16. Kazuń Polski		4. Modlin		9. Stanisławów
	17. Krogulec		5. Modlin Nowy		10. Topolina
	18. Małocice		6. Modlin Stary		11. Wieliszew
	19. Rybitew		7. Szczypiorno	12. Zegrze	1. Bolesławowo
	20. Sady		8. Wymysły		2. Borowa Góra
	21. Syndykowszczyzna	9. Nieporęt	1. Aleksandrów		3. Budy Pobylkowskie
	22. Truskawka		2. Beniaminów		4. Dębe
	23. Wiersze		3. Białobrzegi		5. Dębinki
	24. Wólka Czosnowska		4. Izabelin		6. Dosin
	25. Wrzosówka		5. Kąty Węgierskie		7. Guty
6. Leoncin			6. Michałowo-Grabina		8. Izbica
	1. Gać		7. Nieporęt		9. Jachranka
	2. Głusk		8. Rembelszczyzna		10. Jadwisin
	3. Gniewniewice		9. Rynia		11. Kania Nowa
	4. Gniewniewice Nowe		10. Stanisławów		12. Kania Polska
	5. Gniewniewice Stare		11. Szamocin		13. Karolino
	6. Krubiczew		12. Wola Aleksandrowska		14. Kępiaste
	7. Leoncin		13. Wólka Radzymańska		15. Ludwinowo-Zegrze
	8. Maławieś	10. Pomiechówek	1. Brody		16. Łacha
	9. Maławieś Nowa		2. Brody Parcele		17. Marynlno
	10. Michałów		3. Czarnowo		18. Nowawieś
	11. Nowiny		4. Kikoły		19. Skubianka
	12. Ośniki		5. Kosewko		20. Stanisławowo
	13. Polesie Nowe		6. Orzechowo		21. Stasilas
	14. Polesie Stare		7. Orzechowo Nowe		22. Szadki
	15. Secymin Nowy		8. Pomiechowo		23. Święcennica
	16. Secymin Polski		9. Pomiechówek		24. Wierzbica
	17. Secyminek		10. Stanisławowo		25. Wola Kiełpińska
	18. Stanisławów				26. Wola Smolana
	19. Teofile				27. Wólka Zalewska
	20. Wilków n. Wistą				28. Zabłocie
	21. Wilków Nowy				29. Zalesie Borowe
	22. Wilków Polski				
	23. Wincentówek				

10. POWIAT OSTROŁĘCKI (OSTROŁĘKA)

Gmin — 9. Gromad — 238.

Gminy	Gromady	Gminy	Gromady	Gminy	Gromady
1. Czarnia	1. Bandysie	9. Ruchaje	5. Damiany		
	2. Brzozowy Kąt	10. Surowe	6. Dąbek		
	3. Cypel	11. Zawady	7. Dobki Nowe		
	4. Czarnia	2. Czerwin	8. Dobki Stare		
	5. Długie <i>z Julianowo</i>		9. Dzwonek		
	6. Kopaczyska	1. Bobin	10. Gocły		
	7. Michałowo	2. Borek	11. Grodzisk		
	8. Olszyny	3. Chrośnice	12. Janki Młode		
		4. Czerwin	13. Jarnuty		

- Gromady**
14. Laski Szlacheckie
 15. Laski Włościańskie
 16. Łady
 17. Malinowo Nowe
 18. Malinowo Stare
 19. Rososz
 20. Seroczyn
 21. Skarżyn
 22. Sokółowo
 23. Styląg
 24. Suchcice
 25. Tomasz
 26. Wojsze
 27. Wólka Czerwińska
 28. Wólka Seroczyńska
 29. Wysocze-Bartosy
 30. Załuski

- Durlasy**
1. Dąbrówka
 2. Długikąt
 3. Durlasy
 4. Gibalka
 5. Gnaty
 6. Kurpiewskie
 7. Lelis
 8. Łęg Przedmiejski
 9. Łęg Starościński
 10. Łódziska
 11. Nasiadki
 12. Obierwina
 13. Olszewka
 14. Płoszyce
 15. Siemnocha
 16. Szafarczyńska
 17. Szafarnia
 18. Szkwa
 19. Szwendrowymost

- Goworowo**
1. Borki
 2. Brzeźno
 3. Brzeźno kol.
 4. Chelsty
 5. Cisk
 6. Czarnowo
 7. Czernie
 8. Damięty
 9. Daniłowo
 10. Dąbrówka
 11. Dzbądek
 12. Goworowo
 13. Goworówek
 14. Góry
 15. Grodzisk
 16. Jawory-Podmoście
 17. Jawory Stare
 18. Jawory-Wielkopole
 19. Jemieliste
 20. Józefowo
 21. Kaczka
 22. Kaszewiec

- Gminy Gromady**
23. Kobylin
 24. Kruszewo
 25. Kunin
 26. Lipianka
 27. Ludwinowo
 28. Michałowo
 29. Nogawki
 30. Pokrzywnica
 31. Ponikiew Duża
 32. Ponikiew Mała
 33. Rębisze-Działy
 34. Rębisze Kolonia
 35. Rębisze parc.
 36. Smólnik
 37. Szarłat
 38. Szczawin
 39. Wólka Brzezinińska
 40. Wólka Kunińska
 41. Zaorze
 42. Zabin

- 5. Kadzidło**
1. Aleksandrowo
 2. Brzozówka
 3. Chudek
 4. Czarnotrzew
 5. Dylewo Nowe
 6. Dylewo Stare
 7. Gleba
 8. Golanka
 9. Grale
 10. Jazgarka
 11. Jeglirowiec
 12. Kadzidło
 13. Klerzek
 14. Klimki
 15. Krobica
 16. Kuczyńskie
 17. Plasecznia
 18. Rososz
 19. Siarczałka
 20. Strzałki
 21. Sul
 22. Tatary
 23. Todzia
 24. Wach

- 6. Myszyniec**
1. Antonia
 2. Białuszy Lasek
 3. Charcibald
 4. Ciętek
 5. Cyk
 6. Dąbrowy
 7. Dręzek
 8. Gadomskie
 9. Krysiaki
 10. Myszyniec
 11. Myszyniec Stary
 12. Niedźwiedz
 13. Pelty
 14. Świdwiborek
 15. Wolkowe

- Gminy Gromady**
16. Wydmusy
 17. Wykrot
 18. Zalesie
 19. Zdunek
- 7. Piski**
1. Andrzejki
 2. Choromany
 3. Ciegaczki
 4. Filochy
 5. Gostery
 6. Księżopole
 7. Mieczki-Abramy
 8. Mieczki-Poziemaki
 9. Mieczki-Ziemaki
 10. Milewo-Losie
 11. Milewo-Tosie
 12. Milewo Wielkie
 13. Nadbory
 14. Piotrowo
 15. Piski
 16. Pomian
 17. Wiśniewo
 18. Wiśniówek
 19. Żmijewek-Maus
 20. Żmijewek Włościański
 21. Żmijewo-Zagroby
 22. Żochy

- 8. Rzekuń**
1. Antonie
 2. Białobiel
 3. Białobrzeg Bliższy
 4. Białobrzeg Dalszy
 5. Bórawe
 6. Czarnowiec
 7. Daniszewo
 8. Dobrołęka
 9. Drężewo
 10. Drwęcz
 11. Dżbenin
 12. Goworki
 13. Grabowo
 14. Kaczyny-Tobolice
 15. Kamianka
 16. Korczaki
 17. Kordowo
 18. Kruki
 19. Laskowiec
 20. Ławy
 21. Łazy
 22. Nakły
 23. Nowawieś
 24. Nożewo
 25. Olszewo-Borki
 26. Otdaki
 27. Przytuły Nowe
 28. Przytuły Stare
 29. Rozwory
 30. Rzekuń
 31. Stepna-Michałki
 32. Stepna Stara
 33. Susk Nowy

Gminy	Gromady	Gminy	Gromady	Gminy	Gromady
	34. Susk Stary		6. Dąbek		19. Rabędy
	35. Teodorowo		7. Dzbenin		23. Radgoszcz
	36. Zabiele <i>Tobiele</i>		8. Grucele		21. Repki
	37. Zabrodzie <i>(w 1947 - Osława)</i>		9. Janki Stare		22. Rostki
	38. Żebry-Ostrowy		10. Janochy		23. Sawaly
	39. Żebry-Starawieś		11. Kamienowo		24. Siemiątkowo
	40. Żebry-Wierzchlas		12. <u>Klęczkowo</u>		25. Troszyn
9. Troszyn			13. Kurpie Dworskie		26. Trzaski
	1. Borowce		14. Kurpie Szlacheckie		27. Wysocarz
	2. Budne		15. <u>Łątczyn</u>		28. Zamość
	3. Choromany		16. Ojcewo		29. Zapieczne
	4. Chrostowo		17. <u>Opachowo</u>		30. Zawady
	5. Chrzczony		18. Puchały		31. Żyżniewo

11. POWIAT OSTROWSKI (OSTRÓW MAZOWIECKA)

Gmin — 11. Gromad — 309.

Gminy	Gromady	Gminy	Gromady	Gminy	Gromady
1. Boguty		14. Ojcowizna		35. Suski Stare	
	1. Białe Kwaczoly	15. <u>Przyjmy</u>		36. Wólka Grochowa	
	2. Białe Misztale	16. Trzcianka		37. Wólka Piaseczna	
	3. Białe Szczepanowice	17. Tuchlin		38. Zalas	
	4. Białe Zleje	18. Turzyn		39. Zamość	
	5. Boguty-Milczki	3. Długosiodło		40. Znamięzki	
	6. Boguty-Pianki			41. Zygmuntowo	
	7. Boguty-Rubiesze	1. Adamowo			
	8. Boguty-Zurawie	2. Augustowo		4. Jasienica	
	9. Cietrzewki-Warzyno	3. Blochy			
	10. Drewnowo-Gotyń	4. Bosewo Nowe		1. Budy Grudzie	
	11. Drewnowo-Lipskie	5. Bosewo Stare		2. Chmielewo	
	12. Drewnowo-Ziemaki	6. Budy-Przetycz		3. Dąbrowa	
	13. Godlewo-Bački	7. Chorchosy		4. Guty-Bujno	
	14. Kamieńczyk-Ryciorki	8. Chrzczanka Polwark		5. Jasienica	
	15. Kamieńczyk Wielki	9. Chrzczanka		6. Jasienica par.	
	16. Kunin-Zamek	Włosciańska		7. Kalinowo	
	17. Kutylowa-Perysie	10. Dalekie		8. Kalinowo par.	
	18. Trynisze-Kuniewo	11. Dąbienia		9. Kowalówka	
	19. Trynisze-Moszewo	12. Długosiodło		10. Króle Duże	
	20. Tymianki-Adamy	13. Długosiodło		11. Króle Małe	
	21. Tymianki-Bucie	Kornaciska		12. Nieskórz	
	22. Tymianki-Moderki	14. Grądy Szlacheckie		13. Paproć Duża	
	23. Tymianki-Okunie	15. Grądy Zalewne		14. Pęchratka	
	24. Tymianki-Skóry	16. Jarząbka		15. Proslenia	
	25. Zabiele-Pikuły	17. Kalinowo		16. Ruskoleki Nowe	
	26. Zawisty-Dworaki	18. Lipniak Majorat		17. Ruskoleki Stare	
	27. Złotki-Przeczeki	19. Łączka		18. Ruskoleki par.	
2. Brańszczyk		20. Majdan Suski		19. Smolechy	
	1. Białebloto-Kobyła	21. Malaszek			
	2. Białebloto-Kurza	22. Marianowo		5. Komorowo	
	3. Białebloto Środkowa	23. Nowawieś			
	4. Brańszczyk	24. Olszaki		1. Antoniewo	
	5. Brańszczyk Nowy	25. Ostyrykół Dworski		2. Bagatele	
	6. Budy Nowe	26. Ostyrykół Włosciański		3. Brudki Nowe	
	7. Budy Stare	27. Pecyna Nowa		4. Brudki Stare	
	8. Budykierz	28. Pecyna Stara		5. Brzezińsko Nowe	
	9. Jaszczuły	29. Piewki		6. Brzezińsko-Rościce	
	10. <u>Knurówiec</u>	30. Prabuty		7. Brzezińsko Stare	
	11. Natalin	31. Przetycz Dworski		8. Chojny	
	12. Niemiry	32. Przetycz Włosciański		9. Czesin	
	13. Nowawieś	33. Sieczychy		10. Dalekie	
		34. Stasin		11. Grądy	
				12. Grądziki	
				13. Grębki	

1952 r. Skany ze strony <https://rcin.org.pl/> - IJP PAN, sygn. 0001-001949-00 ; IJP PAN, sygn. 0001-001950-00 ; Współtwórca: Główny Urząd Statystyczny.

W dniu 25 września 1954 r. rząd wydał ustawę o reformie podziału administracyjnego wsi i o powołaniu gromadzkich rad narodowych. Rząd uczynił to w celu „włączenia coraz szerszych rzesz pracujących do udziału w

rządzeniu Państwem, rozwijaniu ich twórczej inicjatywy i aktywności dla pomnażania dobrobytu i kultury wsi; sprawniejszego zaspokajania potrzeb materialnych i kulturalnych ludności; dalszego zbliżenia organów władzy państwowej do najszerzych mas pracujących wsi". W miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzono nowe gromady, jako jednostki podziału administracyjnego wsi. W skład gromady wchodziły wsie położone na terenie jednej gminy lub sąsiadujących ze sobą gmin, powiązane komunikacyjnie oraz posiadające wspólne urządzenia gospodarcze, kulturalne lub zdrowotne. Liczba mieszkańców nowej gromady miała wynosić od jednego do trzech tysięcy, odległość do siedziby gromadzkiej rady narodowej najwyżej trzy kilometry, powierzchnia od 15 do 50 km.

W dniu 5 października 1954 r. w powiecie ostrołęckim utworzono 41 gromad.

W gromadzie Rzekuń znalazły się miejscowości: **Czarnowiec**, Daniszewo, Drwęcz, Dzbenin, Goworki, Kaczyny-Tobolice, Korczaki, Ławy, Rzekuń, Susk Nowy i Susk Stary.

W 1956 r. we wstępie do oficjalnego wydawnictwa podano, iż dokonana przed dwoma laty reforma podziału administracyjnego wsi odpowiadała potrzebom gospodarczym i społecznym kraju. Na miejsce 3000 gmin powstało 8759 gromad i 87 osiedli.

Począwszy od 1954 roku aż do końca 1971 roku liczba gromad oraz migracja wsi między gromadami zmieniała się tak często, że druga część publikacji musiałaby być poświęcona tym zmianom. Nie doczytujemy się migracji wsi **Czarnowiec** pomiędzy gromadami w tym czasie. Czarnowiec w tym okresie znajdował się wciąż w gromadzie Rzekuń.

Czas funkcjonowania samych gmin

W dniu 1 stycznia 1973 r. na mocy ustawy z 29 listopada 1972 r. zniesiono dotychczasowy podział terenów wiejskich na gromady i osiedla. Utworzono gminy „jako podstawowe jednostki podziałów administracyjno-gospodarczych na terenach wiejskich, stwarzające ze względu na swe rozmiary, potencjał gospodarczy i urządzenia odpowiednie warunki do kierowania rozwojem gospodarczym i społeczno-kulturalnym oraz dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców. Od 1 czerwca 1975 r. utworzono

województwo ostrołęckie, a zlikwidowano dotychczasowe powiaty.

W skład województwa ostrołęckiego weszły: miasta - Ostrołęka, Brok, Chorzele, Maków Mazowiecki, Ostrów Mazowiecka, Przasnysz, Różan, Tłuszcz i Wyszaków oraz gminy: Baranowo, Brańszczyk, Brok, Chorzele, Czarnia, Czerwin, Czerwonka, Dąbrówka, Długosiodło, Goworowo, Jednorzec, Kadzidło, Klembów, Krasnosielc, Krzynowłoga Mała, Lelis, Łyse, Małkinia Górna, Myszyniec, Obryte, Olszewo-Borki, Ostrów Mazowiecka, Płoniawy-Bramura, Przasnysz, Rozogi, Różan, Rząśnik, **Rzekuń**, Rzewnie, Somianka, Stary Lubotyń, Szeków, Sypniewo, Tłuszcz, Troszyn, Wąsewo, Wyszaków, Zabrodzie, Zaręby (*ta gmina przetrwała zaledwie rok i została połączona z gminą Chorzele - przyp. MK*) i Zatory.

Gdy w 1975 r. zlikwidowano powiaty, a podstawowymi jednostkami podziału administracyjnego zostały gminy i miasta, gmina Rzekuń od tej pory składała się z następujących wsi: Borawe, **Czarnowiec**, Daniszewo, Drwęcz, Dzbenin, Goworki, Kamianka, Korczaki, Laskowiec, Ławy, Nowy Susk, Nowawieś Wschodnia (*pisane razem*), Nowe Przytuły, Ołdaki, Rzekuń, Rozwory, Stary Susk, Stare Przytuły, Teodorowo, Tobolice i Zabiele. W 1990 r. do gminy Rzekuń dołączono również sołectwo Nowa Wieś Cyganowo.

W podanych wyżej okresach siedzibami gmin była przeważnie miejscowości o tej samej nazwie, niekiedy w innej. Tak było również z gminą Rzekuń, która swoją siedzibę miała w **Ostrołęce**. W latach 1948 - 1973 mieszkańcy Czarnowca sprawy urzędowe załatwiali właśnie w magistracie Ostrołęckim.

Zmiany granic miasta Ostrołęki - jako siedziby gminy Rzekuń w latach 1948-1973.

Kiedy zmieniano granice miasta?

1. W 1936 r.
2. W 1970 r. do obszaru miasta Ostrołęki włączono:
 - a) Część terenów wsi Olszewo-Borki o powierzchni około 50 ha,
 - b) Część terenów wsi Drężewo o pow. około 50 ha,
 - c) Część terenów wsi Dzbenin o pow. około 12 ha,

- d) Część terenów wsi Ławy o pow. około 234 ha i o pow. 94 ha (gmina Rzekuń),
- e) Cały obręb wsi Goworki o pow. około 180 ha. (gmina Rzekuń).

Ostatnią zmianą granic, którą większość z nas pamięta to ta z 2018 roku. Należy przypomnieć, że podczas głosowań radnych miasta Ostrołęki tylko obecny Prezydent miasta Łukasz Kulik (wówczas radny miejski) był przeciwny odebraniu gminie Rzekuń tego terenu.

3. Od 1.01.2018 r. do obszaru miasta Ostrołęki włączono tereny gminy Rzekuń:

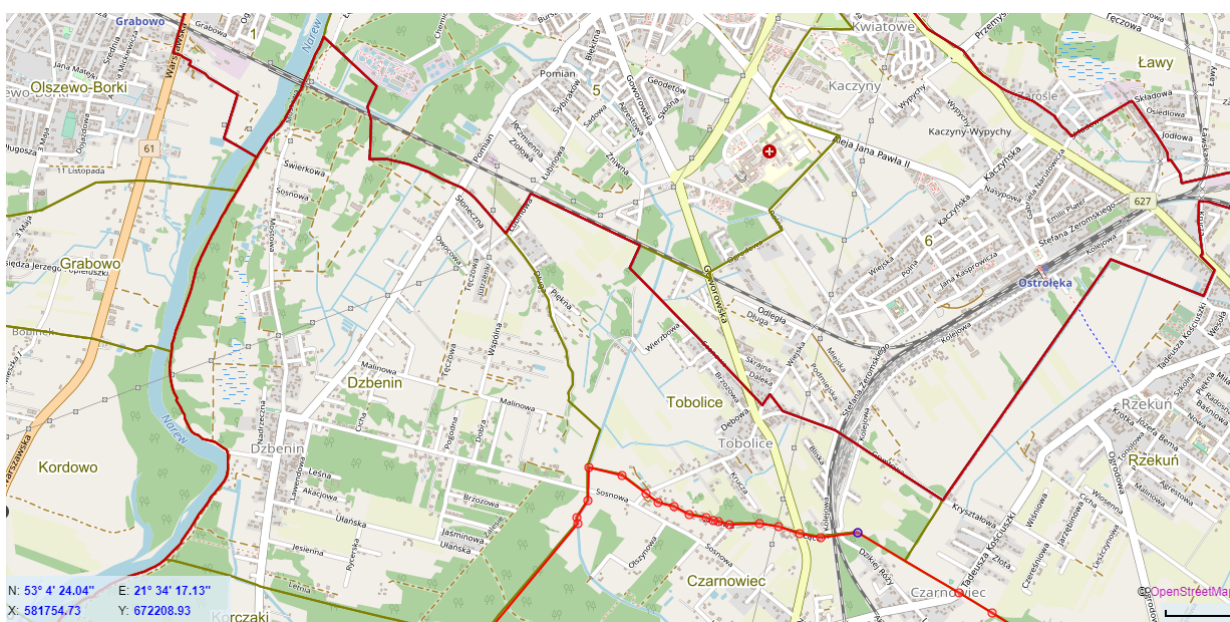
- a) Część terenów wsi Nowa Wieś (Nowa Wieś Leśniewo) o powierzchni 207,99 ha,
 - b) Część terenów wsi Goworki o powierzchni 79,08 ha,
 - c) Część terenów wsi Ławy o powierzchni 195,67 ha,
- Łącznie 482,74 ha.

Foto: moja-ostroleka.pl, Mapa z zaznaczonym obszarem odebranym gminie Rzekuń z dnia 1 stycznia 2018 r.

Granice dzisiejszej Ostrołęki – stan z 1 stycznia 2018 r.

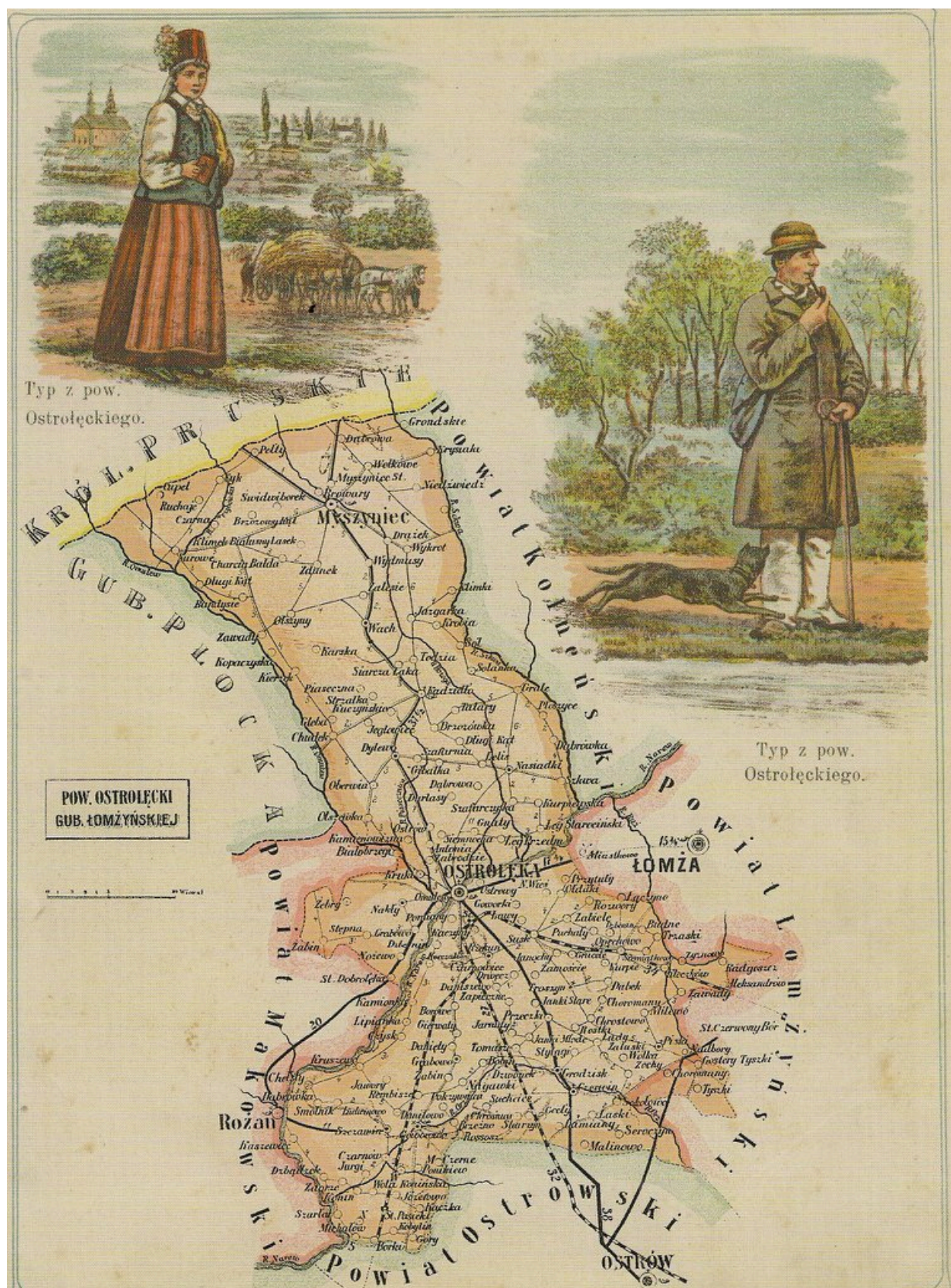
Południowa granica miasta Ostrołęki ustanowiona w 1970 roku.

Powiat ostrołęcki

Od 1919 r. powiat ostrołęcki był w województwie białostockim, od 1 kwietnia 1939 r. w województwie warszawskim, w latach 1975-1998 – został zlikwidowany, od 1 stycznia 1999 r. w województwie mazowieckim.

Początkowo powiat dzielił się na gminy, w 1933 r. wprowadzono podział gmin na gromady, w 1954 r. w miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzono nowe gromady, w 1973 r. powrócono do gmin z podziałem ich na sołectwa.

Najniższą jednostkę zawsze stanowiły miejscowości: wsie, folwarki, kolonie, osady, które włączano do gmin, gromad, sołectw.

Mapa powiatu ostrołęckiego z 1907 roku, która pokazuje, że obszar powiatu w późniejszych latach był o wiele większy. Foto: strona z Atlasu Ilustrowanego Geograficznego Królestwa Polskiego J. M. Bazewicza

Z powyższych materiałów wynika, że:

Wieś Czarnowiec, Sołectwo Czarnowiec od momentu powstania (pierwsze zapiski) w 1413 roku zawsze należał/podlegał pod: parafię

Rzekuń, gminę Rzekuń, gromadę Rzekuń, powiat Ostrołęcki.

Czarnowiec od 1919 roku był terytorialnie przypisany do województwa białostockiego, od 1 kwietnia 1939 r. do województwa warszawskiego, od 1 czerwca 1975 r. do województwa ostrołęckiego, a od 1 stycznia 1999 roku leży na terenie województwa mazowieckiego.

Jakie nazwy urzędowe przysiółków, osad, kolonii w naszej miejscowości przewijały się przed laty? Jakie stosowano w potocznej mowie nazwy poszczególnych obszarów wsi?

Oto lista dotychczas udokumentowanych nazw – na podstawie starych map i dokumentów urzędowych.

Urzędowe: Czarnowiec Włściański, Czarnowiec Szlachecki, Czarnowiec majątek, Czarnowiec Folwark, Czarnowiec Leśniczówka, Czarnowiec kolonia, Uksza, Wilcza Góra,

Potoczne: Sowijowe Góry, Zaborze, Leszczyna, Bagno, Sacharyn, Przece, Pod górą, Małpi Gaj, Wał.

Czy granice Czarnowca były zawsze takie same?

Można przyjąć, że od 1944 roku gdy w Polsce częściowo podzielono ziemię między chłopów.

Reforma rolna w powojennej Polsce była procesem rozdawania ziemi uznaniowo.

Ogółem w latach 1944–1948 na cele reformy rolnej zostało przejętych 9707 majątków ziemskich.

Stało się to na podstawie Dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej.

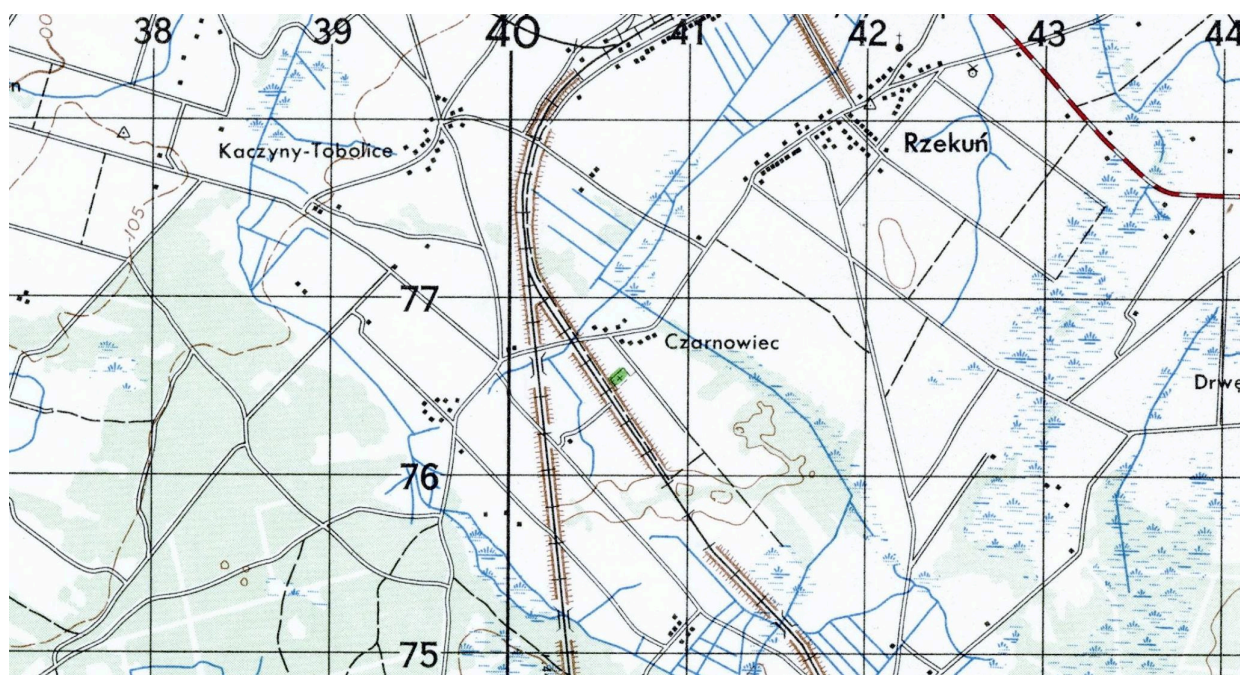
Dekret realizował zasadnicze cele komunistów: likwidację warstwy ziemiańskiej oraz zdobycie poparcia wśród mieszkańców wsi. Według komunistycznych kryteriów mieszkańców wsi klasyfikowano jako bezrolnych, małorolnych (biedniaków) oraz średniaków. Wzorem sowieckim, najbogatszych rolników określano mianem kułaków.

Ziemię podczas reformy rolnej dostawało się często przy wódce i za łapówki, przydatne okazywały się znajomości. Bywało, że udało się ją wychodzić czy

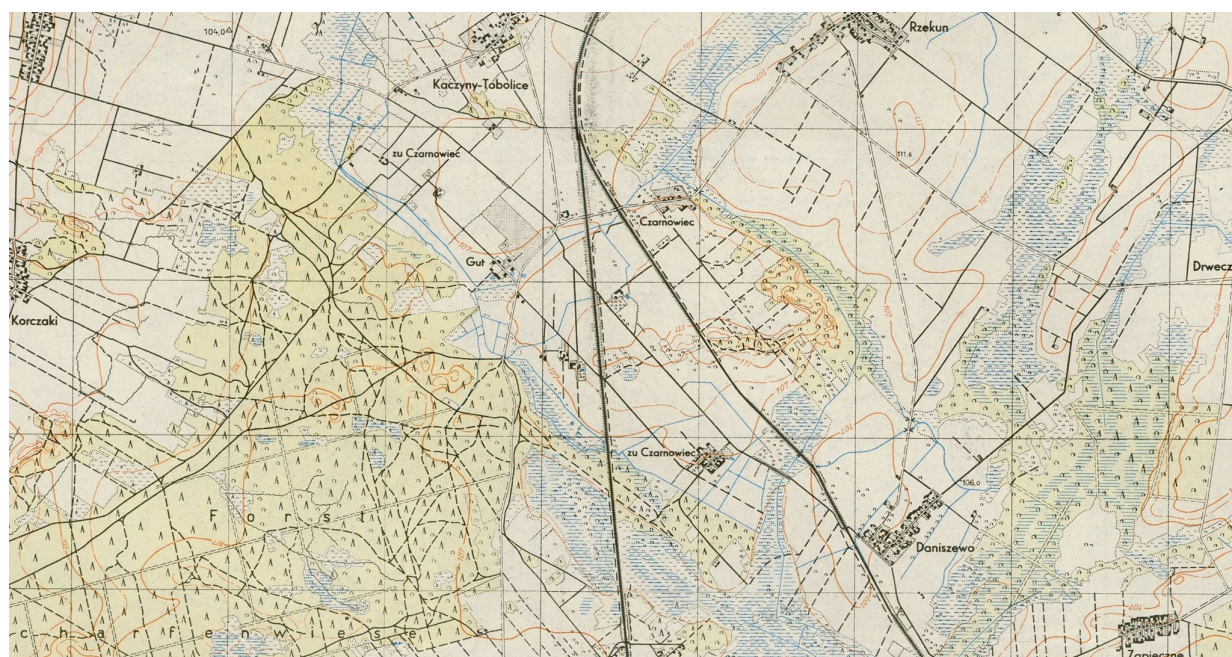
wyprosić u lokalnej władzy komunistycznej.

Taki los spotkał również czarnowiecki majątek Wyszomirskich, który w późniejszych latach w rękach gminy Rzekuń został zrujnowany ([**piszemy o tym w dziale HISTORIA**](#)). Granice sołectwa Czarnowiec ukształtowały się właśnie podczas reformy gdzie rozparcelowano ziemię w dużej mierze między rodziny zamieszkujące i pracujące we dworze. Część Czarnowca Włociańskiego posiadała już właścicieli i jej terenu nie dzielono ponownie.

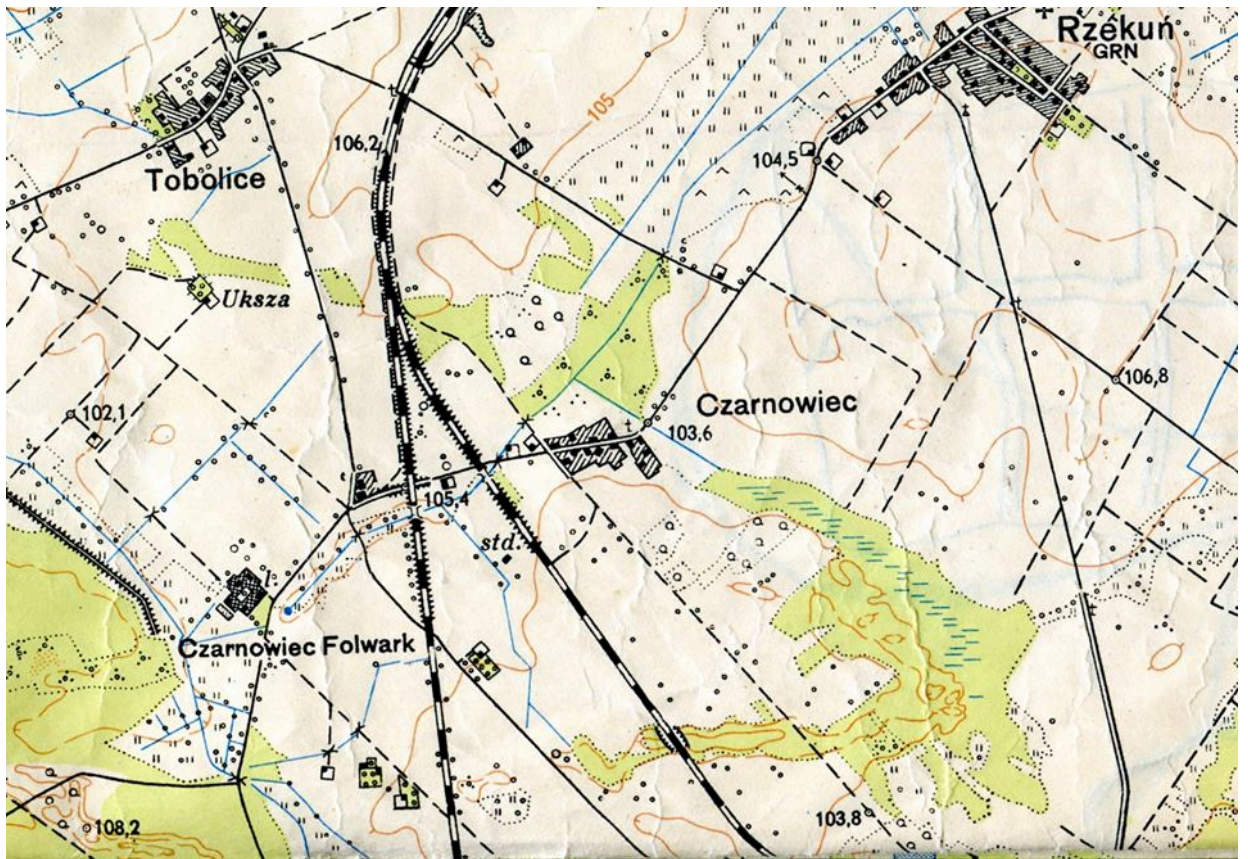
Poniżej kilka starych map Czarnowca.

Mapa z 1940 roku. Czarnowiec i Kaczyny-Tobolice. Ciekawostką na powyższej mapie jest oznaczony cmentarz w Czarnowcu!

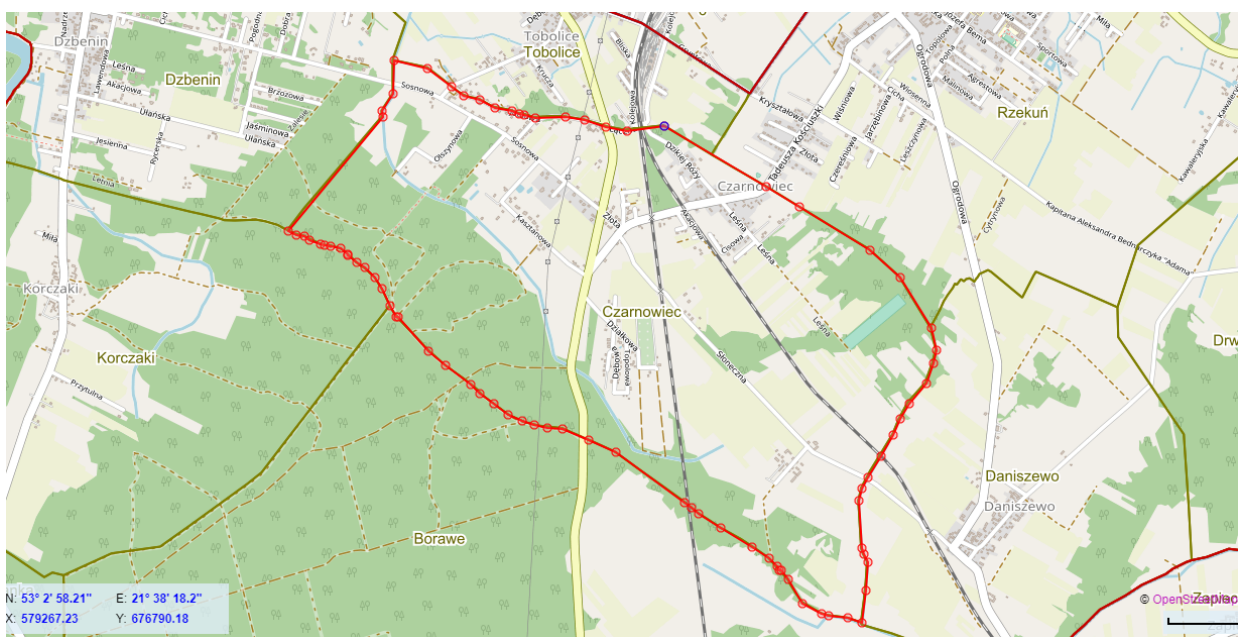

Niemiecka mapa z 1944 roku z opisem Dworu Wyszomirskich - „Gut”.

Mapa z 1971 roku z dość niespotykaną nazwą obszaru Czarnowca „Uksza”. Jest również Czarnowiec Folwark.

Dzisiejszy Czarnowiec to również jedna nazwa „Czarnowiec” za wyjątkiem powstałego w latach 90. XX wieku osiedla „działkowego”. Mówimy dziś „w Czarnowcu na osiedlu działkowym”...

Granice Sołectwa Czarnowiec w 2023 roku. Długość: 11581 m, powierzchnia: 678.7538 ha.

Obszar sołectwa prawdopodobnie istnieje od Reformy Rolnej, przeprowadzonej w latach 1944-1948.

W XXI wieku - począwszy od 2004 roku Czarnowiec z powodu napływu nowych mieszkańców (nowych dróg i nowych budynków) musiał dostosować się do współczesnych trendów, chociażby takich jak nadawania nazw poszczególnych dróg/ulic. Pierwszą nazwą ulicy, która pojawiła się w naszej wiosce to „Kasztanowa” właśnie w 2004 r. Ostatnio nadaną nazwą 13 lipca 2021 r. jest „Pułkowa”. Wszystkich dróg/ulic z nazwą własną jest obecnie w Czarnowcu aż 36. Są również dwie drogi, z zabudowaniami i mieszkańcami ale nie posiadają one nazwy własnej. Są to drogi powiatowe 2550W i 4403W. Gdybyśmy chcieli „objechać” rowerem lub przebiec wszystkie zamieszkałe drogi/ulice to dystans ten wyniósłby aż 19048 metrów. Mając jednak na uwadze, że trzeba daną ulicą jechać tam i z powrotem to od startu do mety (odwiedzając wszystkie ulice) wyszłoby ponad 45 kilometrów.

Tę wartość w następnym roku (jako czelendź) zamierza ustalić sołtys Czarnowca, który zmierzy dokładnie na rowerze przebytą drogę potrzebną do ustalenia odległości...

Dokładny spis ulic znajdziemy na stronie Czarnowiec.pl.

W tym roku (2023) ilość budynków mieszkalnych w Czarnowcu przekroczyła już liczbę 240. W materiale powyżej używano nazwy „ilość dymów”. Obecnie tej miary zastosować nie sposób, bo nasze współczesne budowle posiadają więcej niż jeden komin „dym”.

Zameldowanych mieszkańców w Czarnowcu jest obecnie ponad 580 osób ale liczba stałych mieszkańców Czarnowca to ponad 650 osób.

[1] – dym, dymów – to ówczesna miara, na podstawie której liczono budynki – jeden budynek, jeden komin, jeden dym.

źródło [-] – Jemielity, Witold, Podziały administracyjne powiatu ostrołęckiego w latach 1919-1990, „Studia Łomżyńskie”, 8, 1997, s. [77]-99

Na koniec informacja o dziesiątej edycji

spaceru leśnego - „10. Liczenie Liści”.

Materiał powyższy został opracowany (częściowo) na potrzeby konkursu historyczno-geograficznego, który będzie przeprowadzony na mecie - przy świetlicy w Czarnowcu.

Na spacer wyruszamy w niedzielę 12 listopada 2023 r. o godz. 11:00 spod świetlicy.

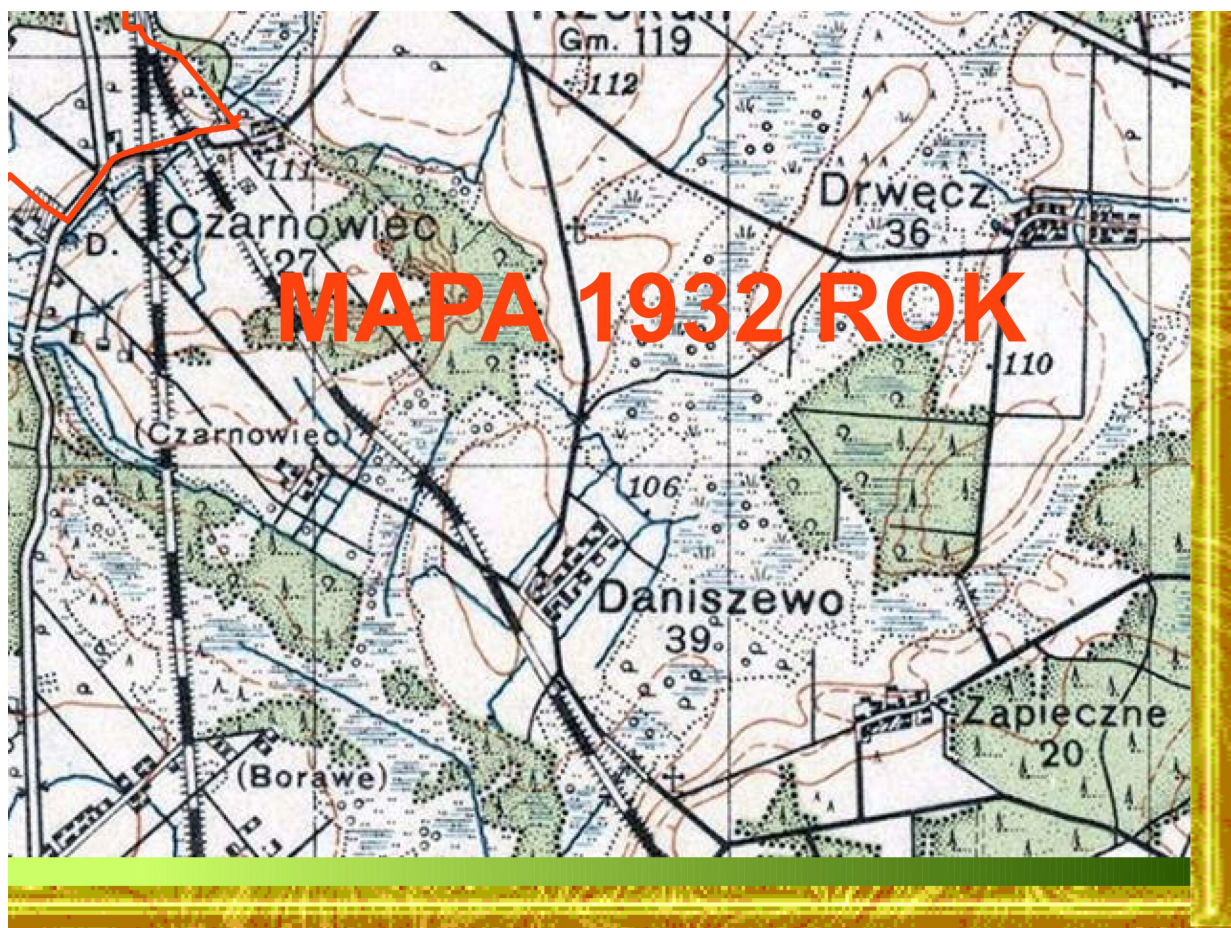
Zachęcamy zatem do zapoznania się z powyższym materiałem oraz innymi artykułami z działu [HISTORIA](#), bo właśnie z tych zagadnień będą pytania podczas smażenia kiełbasek na mecie spaceru.

Pytania ułożył i jako jedyny zna ich treść Pan Jacek Pawłowski, który będzie odpowiedzialny za przeprowadzenie konkursu.

O spacerze piszemy [tu](#) i [tu](#).

Zapraszamy serdecznie do liczego udziału... i lektury naszych artykułów.

ps. wrzucam tu jeszcze zajawkę trasy spaceru - naniesioną na starą mapę z 1932 roku. Niestety nie mogę dziś zdradzić przebiegu całej trasy, bo wielu z Państwa mogłoby poznać treść ewentualnych pytań ☹

- Marek Karczewski
- konsultacje: Jacek Pawłowski
- mapy od Jacka Czaplickiego

[Wszystkie czarnowieckie wydarzenia](#)

Złotkowski murował, prasa nie odnotowała...

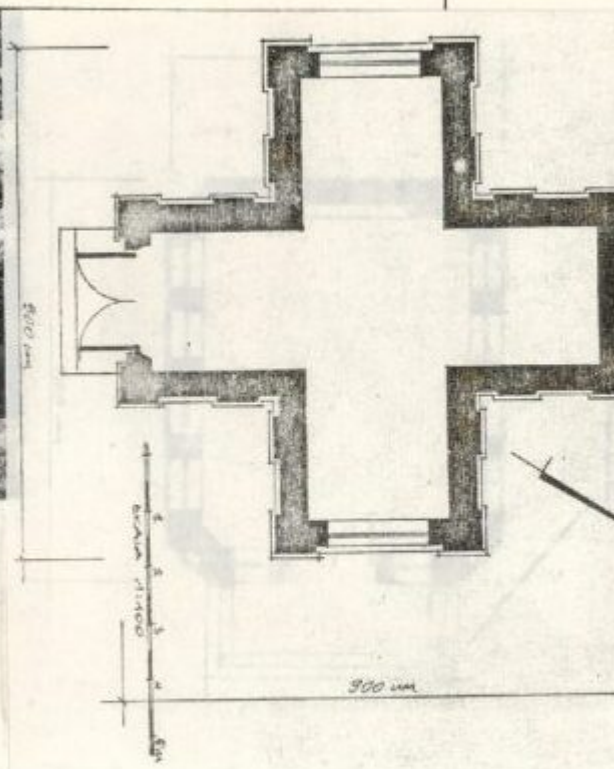
Category: Historia, NEWS
written by Marek | 13 stycznia 2025

1. Obiekt

KAPLICA CMENTARNA

2. Czas powstania

1/4 ćw. XIX w.

W. A. Dąbrowski, 1907
Z. G. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

[Czy murarz Teodor Złotkowski był dziadkiem, czy ojcem późniejszego
sołtysa Czarnowca Ryszarda Złotkowskiego?
Święty kamień w polu...](#)

Co ukazało się w katolickiej prasie, w roku 1859?

Wprawdzie w wydawnictwie z 1859 roku nie wspomniano słowem o czarnowieckim budowniczym kaplicy cmentarnej ale za to z poniżej zamieszczonego tekstu dowiadujemy się o dwóch datach.

8 sierpnia 1856 r. – „założenie węgielnego kamienia”

29 września 1857 r. – „odbyć się mogło poświęcenie tej pięknej kaplicy”.

Z podpisu pod tekstem „*Jeden z parafian Rzekuńskich*” nie dowiemy się kto był autorem artykułu.

Pamiętnik religijno-moralny

rok XVIII - 1895

serya nowa

Nr 6

miesiąc czerwiec

Z parafii Rzekuń pod Ostrołęką.

Kilka razy odbiła się o uszy moje nazwa Ostrołęckiego ciemną gwiazdą, i słusznie, bo u nas najchwalebniejsze czyny, najzaszczytniejsze zamiary pozostają w ukryciu. Ja przeto chociaż mniej zdolny jestem do oddania

rzeczy w należytych kolorach, skreśliłem wiadomość następną. Dwie tu w przeciągu roku obchodziliśmy dość rzadkie uroczystości: Pierwsza w dniu 8 sierpnia 1856 roku, założenia węgielnego kamienia do kaplicy na cmentarzu grzebalnym. Ceremonii tej dopełnił miejscowy proboszcz W. ks. Michał Nowek wobec licznie zgromadzonego ludu; piękny i nader czuły sprawił widok wykopany dół na wymurowanie katakumb przeznaczony, wieńcem ludzi otoczony, tu i owdzie przysposobione materiały, mularze z kielniami, wreszcie sam proboszcz klęczący pod krzyżem zatkniętym nad dołem, gdzie dla siebie i następców swoich, wymurował katakumbę[2]; to wszystko połączone ze śpiewem kościelnych modłów, tak było rzewne i tak poruszające, że mimowolnie łzy stanęły w oczach.

Gdy wreszcie przemówił proboszcz we właściwych mu czułych wyrazach, rzewny płacz ogarnął obecnych parafian. Każdy rzucał wdowi grosz na kamień w kwadrat obrobiony, i niejeden nawet żałował że mało mógł ofiarować na tak piękny cel. Ja po raz pierwszy byłem obecny takiej ceremonii, i po raz pierwszy zazdrością ogarnięty, iż nie ja lecz W. Mikołaj Glinka kollator powołanym był do dźwigania kamienia wraz z poświęcającym proboszczem na miejsce przeznaczone, ale za to rzuciłem dwie kielnie wapna. Roboty szybko postępowały, tak iż w dniu 29 września 1857 roku w dniu imienin proboszcza, głównego fundatora, odbyć się mogło poświęcenie tej pięknej kaplicy, pod wezwaniem św. Krzyża, w kształcie równoramiennym krzyża wymurowanej, z kopułą na środku białą blachą obitą; cały zaś dach kaplicy pokryty blachą żelazną. Wnętrze kaplicy zdobi wielki obraz w ołtarzu, z wyobrażeniem Jezusa Chrystusa ukrzyżowanego, konającego; wykonany i w darze przez Jerzego Majewskiego miłośnika Sztuk pięknych ofiarowany.

Dziwnem jakimś zrządzeniem wszystkie roboty nieprzewidziane ani wyrachowanie rozpoczynały się lub kończyły w dni piątkowe, śmierć Jezusa Chrystusa przypominające, szczególnie zaś obraz w Wielki Piątek ukończony został. Poświęcenie kaplicy dopełnił W. Jks. Maryan Skowroński dziekan w asystencji 6 kapłanów i bardzo licznego zgromadzenia parafian. Pierwszą Mszę świętą tutaj odprawił W. Jks. Michał Nowek proboszcz. Główniejsze aparaty kościelne ofiarowała W. Marya Glinka kollatorka[1], inne zaś parafianie. Kaplica ta ma kosztować około 6,000 złotych polskich; na to wpłynęło z ofiar parafian 2,800, resztę zaś staraniom proboszcza

zawdzięczyć należy. Może obrażę jego skromność, lecz muszę choć kilka słów przyrzucić o nim: kapłan ten powszechnie szanowany i poważany, okazuje ciągłą dążność do upiększenia Świątyni Pańskiej, polepszenia probostwa, i moralnego prowadzenia ludzi, wszystkie zabudowania nowo wystawił, grunta pozamieniał i znacznie podniósł dochody tego dziś dobrego probostwa. Wszystko już jest doprowadzone do należytego porządku. Kościół wyreparowany, cmentarze obmurowane, jedna tylko plebania stara dysharmonizuje z ogółem.

Szczególnie na uwagę zasługuje cmentarz grzebalny dobrze urządzony, i porządnie utrzymany, podzielony na kwatery numerami oznaczone, obsadzony topolami a w części krzewami; słowem miło jest popatrzeć chociaż na to smutkiem przejmujące miejsce spoczynku naszych poprzedników kaplica w środku stojąca przedstawia piękny widok i wabi mimowolnie oko przechodnia. Lud w tej parafii jest pobożny, tak dalece że gdyby wszedł do kościoła obcy jaki człowiek, a zobaczył wszystkich klęczących, podczas Mszy świętej, młodych obywateli z książkami w rękę, zbudowaćby się musiał. Wiele jeszcze: ks. Nowek proboszcz zamyśla wykonać, Boże wspomagaj go w jego zamiarach.

Jeden z parafian Rzekuńskich.

Skany i tekst pochodzi z dokumentów źródłowych:

Tytuł: Pamiętnik Religijno-Moralny - czasopismo ku zbudowaniu i pożytkowi tak duchownych jako i świeckich osób. Serya nowa. 1859, T. 3, no 6

Wydawca / drukarz:

Druk. J. Glücksberg, Antoni Hlebowicz

Miejsce wydania / druku: Warszawa

Data: 1859

Język: polski

Typ źródła: czasopismo

Lokalizacja oryginału: Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie

Podziękowania za podesłanie skanów dla Pani Marty Wojciechowskiej z Myszyńca.

PAMIĘTNIK RELIGIJNO-MORALNY.

ROK XVIII — 1859.

SERYA NOWA.

№ 6.

MIESIĄC CZERWIEC.

WYKŁAD PISMA ŚWIĘTEGO.

PRZEPISY OBRZĘDOWE WIELKANOCNE.

Ofiary pierworodnych. — Wyjście z Egiptu.

przez ks. W. Serwatowskiego.

„Albowiem nie chcę, bracia, abyście wiedzieć nie mieli, iż ojcowie nasi wszyscy pod obłokiem byli, i wszyscy morze przeszli, i wszyscy byli ochrzczeni w Mojżeszu, w obłoku i w morzu, i wszyscy jedli tenże pokarm duchowny, i wszyscy pili tenże napój duchowny, (a pili z skały duchownej, która za nimi szła, a skała była Chrystus), ale nie w wielu z nich upodobało się Bogu, albowiem polegli na puszczy. A te rzeczy stały się w figurze naszej, abyśmy złego nie pożądali, jako i oni pożądali.“

(I Korynt. r. 10 w. 1—6).

A) *Przepisy obrzędowe wielkanocne.*

„Siedm dni przaśniki jeść będziecie; pierwszego dnia nie będzie kwasu w domach waszych; ktobykolwiek

T. III, czerwiec 1859 r.

Z parafii Rzekuń pod Ostrołęką.

Kilka razy odbiła się o uszy moje nazwa Ostrołęckiego ciemną gwiazdą, i słusznie, bo u nas najchwalebniejsze czyny, najzaszczytniejsze zamiary pozostają w ukryciu. Ja przeto chociaż mniej zdolny jestem do oddania rzeczy w należytych kolorach, skreśliłem wiadomość następną. Dwie tu w przeciągu roku obchodziliśmy dość rzadkie uroczystości: Pierwsza w dniu 8 sierpnia 1856 roku, założenia węgielnego kamienia do kaplicy na cmentarzu grzebalnym. Ceremonii tej dopełnił miejscowy proboszcz W. ks. Michał Nowek wobec licznie zgromadzonego ludu; piękny i nader czuły sprawił widok wykopany dół na wymurowanie katakumb przeznaczony, wieńcem ludzi otoczony, tu i owdzie przysposobione materyały, mularze z kielniami, wreszcie sam proboszcz klęczący pod krzyżem zatkniętym nad dołem, gdzie dla siebie i następców swoich, wymurował katakumbę; to wszystko połączone ze śpiewem ko-

ścielnym modłów, tak było rzewne i tak poruszające, że mimowolnie lzy stanęły w oczach. Gdy wreszcie przemówił proboszcz we właściwych mu czułych wyrazach, rzewny płacz ogarnął obecnych parafian. Każdy rzucał wdowi grosz na kamień w kwadrat obrobiony, i nie jeden nawet żałował że mało mógł ofiarować na tak piękny cel. Ja po raz pierwszy byłem obecny takiej ceremonii, i po raz pierwszy zazdrością ogarnięty, iż nie ja lecz W. Mikołaj Glinka kollator powołany był do dźwigania kamienia wraz z poświęcającym proboszczem na miejsce przeznaczone, ale za to rzuciłem dwie kielnie wapna. Roboty szybko postępowały, tak iż w dniu 29 września 1857 roku w dniu imienin proboszcza, głównego fundatora, odbyć się mogło poświęcenie tej pięknej kaplicy, pod wezwaniem św. Krzyża, w kształcie równoramiennym krzyża wymurowanej, z kopułą na środku białą blachą obitą; cały zaś dach kaplicy pokryty blachą żelazną. Wnętrze kaplicy zdobi wielki obraz w oltarzu, z wyobrażeniem Jezusa Chrystusa ukrzyżowanego, konającego; wykonany i w darze przez Jerzego Majewskiego miłośnika Sztuk pięknych ofiarowany. Dziwnem jakimś zrzędzeniem wszystkie roboty nieprzewidzianie ani wyrachowanie rozpoczynały się lub kończyły w dni piątkowe, śmierć Jezusa Chrystusa przypominające, szczególnie zaś obraz w Wielki Piątek ukończony został. Poświęcenie kaplicy dopełnił W. Jks. Maryan Skowroński dziekan w asystencji 6 kapłanów i bardzo licznego zgromadzenia parafian. Pierwszą Mszę świętą tutaj odprawił W. Jks. Michał Nowek proboszcz. Główniejsze aparaty kościelne ofiarowała W. Marya Glinka kollatorka, inne zaś, parafianie. Ka-

kaplica ta ma kosztować około 6,000 złotych polskich; na to wpłynęło z ofiar parafian 2,800, resztę zaś staraniom proboszcza zawdzięczyć należy. Może obrażę jego skromność, lecz muszę choć kilka słów przyrzucić o nim: kapłan ten powszechnie szanowany i poważany, okazuje ciągłą dążność do upiększenia Świątyni Pańskiej, polepszenia probostwa, i moralnego prowadzenia ludzi, wszystkie zabudowania nowo wystawił, grunta pozamieniał i znacznie podniósł dochody tego dziś dobrego probostwa. Wszystko już jest doprowadzone do należytego porządku. Kościół wyreparowany, cmentarze obmurowane, jedna tylko plebania stara dysharmonizuje z ogółem.

Szczególnie na uwagę zasługuje cmentarz grzebalny dobrze urządzony, i porządnie utrzymany, podzielony na kwatery numerami oznaczone, obsadzony topalami a w części krzewami; słowem miło jest popatrzeć chociaż na to smutkiem przejmujące miejsce spoczynku naszych poprzedników kaplica w środku stojąca przedstawia piękny widok i wabi mimowolnie oko przechodnia. Lud w tej parafii jest pobożny, tak dalece że gdyby wszedł do kościoła obcy jaki człowiek, a zobaczył wszystkich klęczących, podczas Mszy świętej, młodych obywateli z książkami w ręku, zbudowaćby się musiał. Wiele jeszcze: ks. Nowek proboszcz zamyśla wykonać, Boże wspomagaj go w jego zamiarach.

Jeden z parafian Rzekuńskich.

Gdyby ktoś z Państwa miał ochotę zapoznania się z treścią pamiętnika to cały dokument zamieszczony jest poniżej. (PDF)

[Pamiętnik PDF](#)

[1] – kollatorka (kolator/kolatorka)

- kolator to fundator kościoła lub jego spadkobierca mający dawniej prawo przedstawiania kandydatów na urzędy kościelne;
- szczególnie czynne w tej przestrzeni były owdowiałe kobiety, których pobożność i działalność kolatorska wynikała z jednej strony z głoszonego przez Kościół i propagowanego przez literaturę parenetyczną wzorca zacnej i pobożnej wdowy, z drugiej zaś z posiadanych przez wdowę znacznych przywilejów prawnych, finansowych i społecznych, których ta nabywała w chwili utraty męża;
- tradycyjnie kolatorami byli właściciele majątków ziemskich na terenie parafii. Mieli oni prawo do umieszczania w kościele kolateralnym tablic nagrobkowych i dysponowali własnymi ławkami (ława kolatorska).

[2] – katakumba

- podziemia kościołów lub budynków cmentarnych, gdzie składa się trumny z ciałami zmarłych.

Poniżej zamieszczamy w plikach pdf karty kaplicy (białą i zieloną)

źródło: <https://zabytek.pl/pl/obiekty/g-298676>

[KaplicaRzekun-PL.1.9.ZIPOZ.NID_N_14_EN.319977](#)

[KaplicaRzekun-PL.1.9.ZIPOZ.NID_N_14_EN.319979](#)

[ALFABETYCZNY INDEKS DZIAŁU HISTORIA](#)

Marek Karczewski

Od Czarnowca tylko 1500 metrów!

Category: natura,NEWS

written by Marek | 13 stycznia 2025

Od Czarnowca tylko 1500 metrów!

I choć nie jest pobudowana w Czarnowcu to mieszkańcy naszej wioski mają najbliżej z wszystkich 20 sołectw Gminy Rzekuń - pomijając stolicę Gminy.

Tężnia solankowa i jej wpływ na zdrowie

Lecznictwo uzdrowiskowe prowadzi się przy użyciu specjalnych urządzeń służących do wykorzystywania naturalnych surowców oraz leczniczego klimatu. Jednym z nich są tężnie solankowe stosowane w profilaktyce i leczeniu różnych schorzeń dróg oddechowych, ale nie tylko.

Tężnie to miejsca, w których zażywa się inhalacji powstałego w ich otoczeniu specyficznego aerozolu. Mikroklimat powstały wokół tężni wykorzystywany jest w profilaktyce i leczeniu schorzeń górnych dróg oddechowych, zapalenia zatok, rozedmy płuc, nadciśnienia tętniczego, alergii, nerwicy wegetatywnej i w przypadku ogólnego wyczerpania.

Zachęcam mieszkańców Sołectwa Czarnowiec do skorzystania z leczniczych

walorów tężni solankowej w Rzekuniu.

Od 1 maja 2021 r. można nieodpłatnie korzystać z tężni.

MK

foto: RadioNadzieja, moja-ostroleka.pl

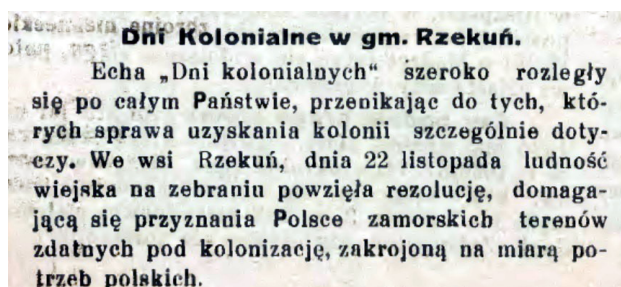
Ludność wiejska domaga się kolonij

Category: Bez kategorii
written by Jacek | 13 stycznia 2025

Działo się to nie w Czarnowcu, a w Rzekuniu. Ale na zebraniu była „ludność wiejska”. Zapewne z wielu wiosek. „Ludność wiejska” na tym zebraniu „powzięła rezolucję, domagającą się przyznania Polsce zamorskich terenów zdatnych pod kolonizację, zakrojoną na miarę potrzeb polskich”. Tak oto „ludność wiejska” z naszej gminy dołożyła swoje trzy grosze do polskiej polityki zagranicznej, w listopadzie 1936 roku.

Notatka prasowa jest lakoniczna. Nie zapisano przebiegu dyskusji czy trybu powzięcia rezolucji. Znany jest jednak bardzo ciekawy kontekst – mocarstwowych rojeń przedwojennej Polski o tym, żeby mieć zamorskie kolonie.

Notatka w „Przeglądzie Ostrołęckim”, grudzień 1936

Ktoś mógłby te rojenia obśmiać. Ubogi kraj, w którym co piąty obywatel był analfabetą, a bezrobotni nie mieli butów i opału na zimę, chciał być mocarstwem kolonialnym...

Ale można odwrócić to myślenie. Gdyby Polska miała zamorskie terytoria i mogła czerpać z ich bogactw, Polacy żyliby dostatniej. I taki miraż

roztaczano w II Rzeczypospolitej. I trzeba przyznać, że wizja bogactwa zbudowanego na eksploataowaniu zamorskich terytoriów trafiła na podatny grunt. Organizacja o nazwie Liga Morska i Kolonialna liczyła w szczycie swej popularności milion członków. W organizowanych co roku Dniach Kolonialnych, uczestniczyło w całej Polsce po dziesięć milionów ludzi.

Zwolennicy polskiego kolonializmu uzasadniali tę potrzebę w sposób, któremu trudno odmówić logiki. Skoro II Rzeczypospolita powstała na gruzach mocarstw pokonanych w wojnie światowej, to powinna mieć swój udział w ich zamorskich terytoriach. Dokładnie w takiej części, jaką odrodzona Rzeczypospolita wzięła z dawnego imperium niemieckiego w Europie. W debacie publicznej domagano się dla Polski Kamerunu, Madagaskaru, większych wpływów w Paranie i Paragwaju, a także w Palestynie. Pojawiały się też Liberia i Angola.

Zamorskie kolonie były więc obiektem zbiorowych marzeń Polaków, jak – nie przymierzając – autostrady na pod koniec XX wieku. W prasie pojawiały się postulaty, aby każdy to wróci z egzotycznej podróży, spisywał i dzielił się z innymi swoimi spostrzeżeniami. W ten sposób Polacy mieli zyskać zbiorową mądrość pozwalającą na przyszłe opanowanie i zagospodarowanie „kolonij”. Liga Morska i Kolonialna postulowała utworzenie uczelni, która przygotowywałaby osadników i kolonijnych urzędników do wprowadzania polskiej administracji na zamorskich terytoriach.

Dziś plany rozszerzania Polski nie tylko od morza do morza, ale i daleko za morza, mogą wydawać się cokolwiek dziwne. W dwudziestoleciu międzywojennym nie tylko Polska chciała zamorskich terytoriów. Kolonii domagała się na przykład... Czechosłowacja – państwo nie mające dostępu do morza.

Dla umocnienia prokolonialnego ducha, w Polsce organizowano do roku Dni Kolonialne. Powiat ostrołęcki był jednym z jaśniejszych punktów na mapie kraju po względem rozmachu i frekwencji na Dniach Kolonialnych. W tym samym 1936 roku, gdy w Rzekuniu „*ludność wiejska*” „*powzięła rezolucję*”, w Ostrołęce odbył się „*wiecz manifestacyjny*”, na którym „*licznie zebrane społeczeństwo*” również „*powzięło rezolucję domagającą się przyznania Polsce terenów zamorskich, mogących zaspokoić głód ziemi i pracy*”. Nastąpiło to „*po przemówieniu p. sędziego Markowicza*” – donosił „*Przegląd*”

Ostrołęcki”.

Notatka z „Przeglądu Ostrołęckiego” opisująca przebieg Dni Kolonialnych w Ostrołęce w listopadzie 1936 r.

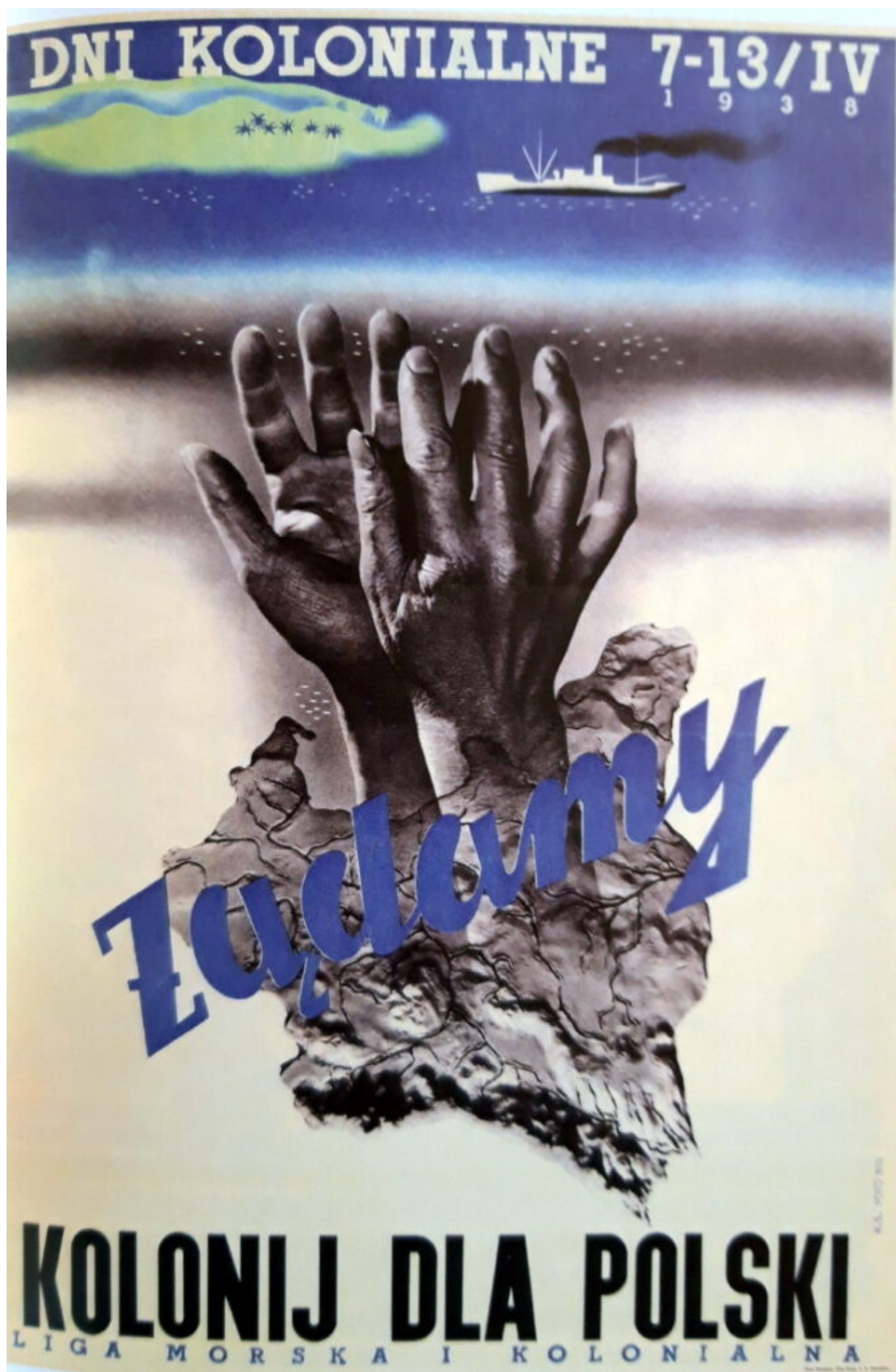
Dni Kolonialne miały w różnych miejscach wizualną oprawę. W Narodowym Archiwum Cyfrowym zachowały się zdjęcia „Ilustrowanego Kuriera Codziennego” pokazujące jak w czasie propagandowej manifestacji stateczni panowie w kapeluszach idą pod papierowymi palmami. Dziś taka scena uwieczniona na zdjęciu miałaby - jak to się mówi - memotwórczy potencjał. Wtedy jednak do wizji Polaków gospodarujących pod palmami podchodzono bardzo poważnie. Z powagą również - w ramach tychże dni - na polskiej prowincji usiłowano demonstrować morską potęgę Polski. Na licznych wtedy rzekach i rozlewiskach, wiejska młodzież ubijała z żerdzi tratwy, obsadzała na nich maszty z żaglem i banderą, przebierała za marynarzy. Takie grupy rekonstrukcyjne były nieodłącznym elementem różnych dni morza i dni kolonialnych.

Fragment zdjęcia z „Ilustrowanego Kuriera Codziennego”. Demonstracja domagająca się kolonii dla Polski. Kraków, 1938 r. Zdjęcie z zasobów Narodowego Archiwum Cyfrowego

Z tamtych czasów pozostały ślady w literaturze. Wiersz Juliana Tuwima „Murzynek Bambo” po raz pierwszy został opublikowany w „Wiadomościach Literackich” w 1935 roku. Czyli rok przed wspomnianym zebraniem „ludności wiejskiej” w Rzekuniu. Dziś wierszykowi temu usiłuje się przypisać rasistowskość. A Tuwim wtedy pisał „szkoda, że Bambo czarny wesoły nie chodzi razem z nami do szkoły” i próbował pokazać, że Bambo wiecie podobny tryb życia jak polskie dzieci – chodzi do szkoły, uczy się, psoci, figluje i chodzi po drzewach. Bo – przypomnijmy – zanim nadeszła epoka miękkich pianek na placach zabaw, ulubioną zabawą dzieci było chodzenie po drzewach. Pod każdą szerokością geograficzną. Na drzewa wspinała się inna dziecięca postać literacka – Pipi Langstrumpf. I było to w Szwecji □

Ale wróćmy do II Rzeczypospolitej. Idea polskiego kolonializmu nie została nigdy zrealizowana. Rezolucja rzekuńska pozostała tylko rezolucją. Choć dziś, po latach, warto zadać sobie pytanie jak należałoby nazwać taki system gospodarowania, w którym zamożność obywateli nie została wypracowana w kraju, a pochodziłaby z bogactw naturalnych i pracy ludności zamieszkującej zamorskie terytoria zależne. (JP)

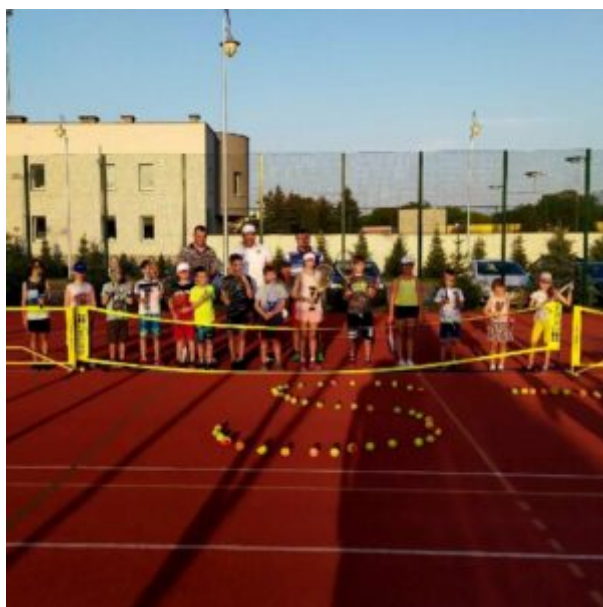

Plakat propagandowy Ligi Morskiej i Kolonialnej z 1936 roku

Tenis dla dzieci!

Category: NEWS,sportowe

written by Marek | 13 stycznia 2025

Bezpłatne szkolenie z gry w tenisa ziemnego w Gminie Rzekuń. Zapisz swoje dziecko!

Rusza kolejna edycja bezpłatnych szkoleń tenisowych dla dzieci i młodzieży z Powiatu Ostrołęckiego.

Szkolenie przeprowadzi Ostrołęckie Stowarzyszenie Tenisowe dzięki wsparciu Starostwa Powiatowego w Ostrołęce oraz 8 gmin na terenie których odbędą się szkolenia.

W terminie 24 – 27 sierpnia 2020 w godzinach 11:30 – 13:30 odbędą się szkolenia w Rzekuniu.

Szkolenie zakończone zostanie zorganizowaniem mini turnieju tenisowego. Zgłoszenia przyjmowane są pod numerem telefonu 517 111 212 lub bezpośrednio przed zajęciami.

Organizator zapewnia sprzęt tenisowy. Uczestnictwo wyłącznie w obuwiu i stroju sportowym.

Zajęcia poprowadzą trenerzy: Jakub Nosek oraz Rafał Wyrębek.

Szkolenie odbędzie się zgodnie z wytycznymi aktualnego Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii.

Polecam mieszkańcom Czarnowca.

Marek Karczewski
Sołtys

Bezpłatne zajęcia z gry w tenisa ziemnego dla dzieci i młodzieży z gminy Rzekuń

Szkolenie zorganizowane i przeprowadzone przez:

Szkolenie odbędzie się na podstawie wytycznych z Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii

Zgłoszenia: 517 111 212
- sms (Imię + nazwisko + wiek + gmina)
- na miejscu przed zajęciami

Gdzie: Rzekuń
Małe boisko Orlika

Kiedy: 24-27.08, 11:30 - 13:30

Kto: instruktorzy OST:
Jakub Nosek, Rafał Wyrębek

- Organizatorzy zapewniają sprzęt tenisowy
- Uczestnictwo wyłącznie w obuwii i stroju sportowym

ź: rzekun.pl

PumpTrack „na Czarnowcu”

Category: NEWS,sportowe
written by Marek | 13 stycznia 2025

Budowa obiektu sportowego w Rzekuniu.

Gmina Rzekuń otrzymała 95 250 zł dofinansowania na budowę obiektu sportowego typu pumptrack.

Pumptrack jest to specjalnie przygotowany niewielki tor łączący jazdę jednośladem i wszechstronny trening. Zbudowany jest on z szybkich zakrętów i muld. Wyrabia on u użytkowników refleks, zmysł równowagi oraz kondycję. Na torze mogą ćwiczyć swoją technikę: rowerzyści, rolkarze, deskorolkarze, wrotkarze i osoby na hulajnogach.

Środki na ten cel zostały pozyskane z Samorządu Województwa Mazowieckiego w ramach zadania pn. "Mazowiecki Instrument Wsparcia Infrastruktury Sportowej – Mazowsze 2019".

Pumptrack powstanie w Rzekuniu przy drodze powiatowej nr 2550W (w pobliżu granicy z Czarnowcem).

Obiekt będzie zbudowany na działce o wymiarach 30×60 metrów. o powierzchni około 1500 - 1800 m kw. wraz z obiektami tzw. małej architektury.

Parametry toru:

1. Powierzchnia całkowita toru (pasma jezdne wraz ze skarpami) - 1200-1500 m²
2. Powierzchnia pasm jezdnych (powierzchnia nawierzchni bitumicznej) - ok. 340 m²
3. Długość pasm jezdnych toru (potocznie rozumiana jako dł. toru) - ok. 180 mb
4. Szerokość użytkowa pasm jezdnych - min. 180 cm
5. Wysokość typowych przeszkód (muld napędzających) - ok. 35-85 cm
6. Wysokość zakrętów (band) i przeszkód (wybicia/lądowania) - ok.

80-110 cm

7. Ilość zakrętów profilowanych (band) – min. 3 szt.

Przewiduje się wykonanie placu odpoczynku wyposażonego w 3 ławki, zainstalowaną w miejscu dobrze widoczną tablicę z regulaminem użytkowania toru, stojak rowerowy umożliwiający zaparkowanie 10 rowerów oraz 3 kosze na śmieci o poj. ok. 10 dm³.

Pumptrack będzie ogrodzony, a teren wokół niego zagospodarowany.

Nie zabraknie ławek, stojaków na rowery i tablicy z regulaminem.

Zamontowane kosze na śmieci pomogą utrzymać porządek wokół obiektu.

Wykonawcą toru jest firma: [Velo Projekt Sp. z o.o.](#) ul. Orzechowa 22, 15-822 Białystok [profil firmy na facebook](#)

Kwota jaką Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia to: 394.000,00zł

Cena jaką zaoferował Oferent to: 438.800,00zł

Termin wykonania inwestycji do 31.10.2019r.

Zapraszamy do polubienia profilu [PumpTrack Rzekuń](#) na facebook`u.

Obwieszczenie - wybory 13.10.2019r.

Category: Bez kategorii

written by Marek | 13 stycznia 2025

Mieszkańcy Czarnowca oddają swoje głosy w Lokalu Wyborczym:

Szkoła Podstawowa im. Generała Józefa Bema w Rzekuniu, ul.

Szkolna 1, 07-411 Rzekuń

Lokal dostosowany do potrzeb wyborców niepełnosprawnych.

Głosowanie odbywać się będzie w dniu 13 października 2019r. od 7:00 - 21:00

OBWIESZCZENIE

Obwieszczenie Okręgowej Komisji Wyborczej w Siedlcach z dnia 18 września 2019 r. o zarejestrowanych listach kandydatów na posłów w okręgu wyborczym nr 18 w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Treść obwieszczenia (lista kandydatów – SEJM): *aby powiększyć listę kliknij w obrazek*

OBWIESZCZENIE

Okręgowej Komisji Wyborczej w Siedlcach z dnia 18 września 2019 r.

o zarejestrowanych listach kandydatów na posłów w okręgu wyborczym nr 18 w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 221 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2019 r. poz. 684 i 1504) Okręgowa Komisja Wyborcza w Siedlcach podaje do wiadomości publicznej informację o listach kandydatów na posłów zarejestrowanych w okręgu wyborczym nr 18 w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej zgłoszonych na dzień 13 października 2019 r.

Jednocześnie, zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o sposobach informacji o dokumentach negatywnie bezpieczeństwa podpisane z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 430, z późn. zm.), zwaną dalej „porozumieniem antykorupcyjnym”, Okręgowa Komisja Wyborcza w Siedlcach podaje treści oświadczenia historycznych kandydatów stwierdzającego fakt jego współpracy z organizacją bezpieczeństwa podpisane w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r.

Lista nr 1 – KOMITET WYBORCY POLSKIE STRONNICTWO LUDOWE

1. SAWICKI Marek Władysław, inżynier elektroniki, zam. Świercie-Drut, członek partii: Polskie Stronictwo Ludowe
2. BORKOWSKI Krzysztof Wawrzyniec, robotnik, zam. Borki-Sokoły, członek partii: Polskie Stronictwo Ludowe
3. JÓZWIAK Beata, nauczyciel, zam. Głubiszew, członek partii: Polskie Stronictwo Ludowe
4. KOWALCZYK Rafał Józef, wyższy urzędnik samorządowy, zam. Wąsewo, członek partii: Polskie Stronictwo Ludowe
5. STOFA Dariusz Zdzisław, pracownik administracji samorządowej, zam. Stok Łucki-Polbrat, członek partii: Polskie Stronictwo Ludowe
6. NATKOWSKI Paweł Rafał, inżynier informatyki, zam. Płock, nie należy do partii politycznej
7. KRUPENSKI Marian, wyższy urzędnik samorządowy, zam. Jawczy-Stron, członek partii: Polskie Stronictwo Ludowe
8. JASTRZEBSKI Stanisław, weteran, zam. Wysocko, członek partii: Polskie Stronictwo Ludowe
9. CHCIAŁOWSKI Marek, robotnik, zam. Salfaty, członek partii: Polskie Stronictwo Ludowe
10. BOROŃ Bartłomiej Jarosław, przedsiębiorca, zam. Rąpnino, członek partii: Polskie Stronictwo Ludowe
11. TARKOWSKA Anna, nauczyciel, zam. Stara Rzeszy, członek partii: Polskie Stronictwo Ludowe
12. CZYŻ Dorota, nauczyciel języka polskiego, zam. Ostrołęka, nie należy do partii politycznej
13. KOZIARA Mariusz, wyższy urzędnik samorządowy, zam. Buzajga, członek partii: Polskie Stronictwo Ludowe
14. ZEMBIŃSKA Justyna, pracownik administracji samorządowej, zam. Siedlce, nie należy do partii politycznej
15. SÓPEL-SIEBIA Ładna, nauczyciel historii, zam. Łaskarzew, nie należy do partii politycznej
16. NALĘWKA Kamila, wyższy urzędnik samorządowy, zam. Mińsk Mazowiecki, członek partii: Polskie Stronictwo Ludowe
17. ZAWITOWSKI Marcin, specjalista administracji publicznej, zam. Małkino-Góra, nie należy do partii politycznej
18. SZERŃCHKA Ewa, urzędnik, zam. Kadziśko, członek partii: Polskie Stronictwo Ludowe
19. KACZYŃSKA Beata Marta, urzędnik samorządowy, zam. Dywów, nie należy do partii politycznej
20. KANIA Krzysztof, inżynier informatyki, zam. Żelazów, nie należy do partii politycznej
21. SALLATA Magdalena Maria, pracownik administracji samorządowej, zam. Siedlce, nie należy do partii politycznej
22. KOLODZIEJSKI Cezary, prezes, zam. Mińsk Mazowiecki, członek partii: Polskie Stronictwo Ludowe
23. KELLERER Hanna Beata, języcownia, zam. Janów, nie należy do partii politycznej
24. POSTEK Michał, wyższy urzędnik samorządowy, zam. Łochów, nie należy do partii politycznej

Lista nr 2 – KW PRAWO I SPRAWIEDLIWOŚĆ

1. TCHÓRZEWSKI Krzysztof Rafał, parlamentarzysta, zam. Siedlce, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
2. KOWALCZYK Henryk, parlamentarzysta, zam. Gołdów, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
3. CZARTEWSKI Arkadiusz, nauczyciel, zam. Ostrołęka, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
4. ZAGŁOBSKI Marek Tadeusz, urzędnik państwowy, zam. Warszawa, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
5. WARGOCKA Teresa Anna, socjolog, zam. Mińsk Mazowiecki, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
6. WOŹNIAK Grzegorz Adam, parlamentarzysta, zam. Trzaski, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
7. SZARAKOWSKA Anna Maria, specjalista ds. planowania ekonomicznego, zam. Siedlce, członek partii: Partia Republikańska
8. GÓRSKI Maciej, dyrektor opanowania, zam. Głębokie, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
9. SKRZYPEK Dorota, wyższy urzędnik administracji rządowej, zam. Włocławek, nie należy do partii politycznej
10. ZŁOTOWSKI Jerzy, urzędnik samorządowy, zam. Turzyn, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
11. PAWEŁCZYK Bartosz, nauczyciel, zam. Ostrołęka, nie należy do partii politycznej
12. GROMADZKI Marek Łukasz, robotnik, zam. Małkino-Góra, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
13. KUBICKI Bartłomiej, ekonomista, zam. Gębowo, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
14. KUBOWSKA Beata Teresa, urzędnik samorządowy, zam. Garszów, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
15. PIENKOWSKI Bartłomiej Tomasz, kierownik ds. sportu i rekreacji, zam. Olszów Mazowiecki, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
16. BOGAŁSKA Barbara, nauczyciel kształcenia zawodowego, zam. Mińsk Mazowiecki, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
17. MAKOWICKI Grzegorz, urzędnik państwowy, zam. Ostrołęka, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
18. KASZUBA Anna, urzędnik administracji państwowej, zam. Sebków, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
19. ŚNADACH Hanna Agnieszka, dietetyk, zam. Kadziśko, nie należy do partii politycznej
20. REUDO Ewa Grazyna, dyrektorka szkoły, zam. Ochodów, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
21. ZYLUK Zygmunt Czesław, robotnik, zam. Wymyszy-Koroty, nie należy do partii politycznej
22. HAWRYLUK Urszula Maria, nauczyciel, zam. Kieki-Drugi, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość
23. GAŚ Agnieszka, dyrektorka szkoły, zam. Małkino-Góra, nie należy do partii politycznej
24. MIELNICKI Daniel George, prawnik, zam. Mińsk Mazowiecki, członek partii: Prawo i Sprawiedliwość

Lista nr 3 – KW SOLIUS LEWICY DEMOKRATYCZNEJ

1. OLEKO Dorota Zofia, socjolog, zam. Siedlce, członek partii: Lewica Razem
2. PIASECKA Anna, przedsiębiorca, zam. Siedlce, nie należy do partii politycznej
3. PARZYCHOWSKA KRUPENSKA Maria Magdalena, nauczycielka, zam. Ostrołęka, nie należy do partii politycznej
4. SKRZYŃSKI Michał Aleksander, inżynier poligrafii, zam. Szajewo, członek partii: Lewica Razem
5. KARDACZ Tomasz Robert, robotnik, zam. Łasko, nie należy do partii politycznej
6. KUŹMAŃSKI Jacek Piotr, samorządowiec, zam. Nowe Iganie, członek partii: Sojusz Lewicy Demokratycznej
7. TYZYŁ Izabela Aliona, nauczyciel akademicki, zam. Sebków-Podlaski, nie należy do partii politycznej
8. ZYGOMONT Beata, nauczycielka, zam. Różan, nie należy do partii politycznej
9. KOMOR Robert, inżynier gospodarki przemysłowej, zam. Poryteż, członek partii: Sojusz Lewicy Demokratycznej
10. KARWOWSKI Maciej, kierownik magazynu, zam. Kozłowo-Nieśca, członek partii: Sojusz Lewicy Demokratycznej
11. PIWŁAK Maria Aleksandra, historyczka, zam. Warszawa, nie należy do partii politycznej
12. PRANDOTA Maciej Tadeusz, przedsiębiorca, zam. Warszawa, członek partii: Sojusz Lewicy Demokratycznej
13. GROCHOWSKI Krzysztof, inżynier, zam. Warszawa, członek partii: Lewica Razem
14. OLEKSY Tomasz Stanisław, nauczyciel akademicki, zam. Kozłowo, członek partii: Lewica Razem
15. LIS Grzegorz, kierowca trolejbusu, zam. Międzyzdroje, nie należy do partii politycznej
16. KASPAK Jolanta Helena, księgowa, zam. Warszawa, członek partii: Lewica Razem
17. ADAMCZYK Małgorzata Joanna, tłumaczka, zam. Warszawa, członek partii: Lewica Razem
18. CHODĘCKI Rafał, kierownik ds. sprzedaży, zam. Siedlce, członek partii: Twój Ruch
19. WOJCIKOWSKI Małgorzata Olga, gospodyni, zam. Warszawa, członek partii: Lewica Razem
20. GASTOL Marta, radiowiczka, zam. Kozłowo, członek partii: Lewica Razem
21. PIKUSKI Tomasz Andrzej, specjalista ds. informatyki, zam. Warszawa, członek partii: Lewica Razem
22. HADZIŃSKA Delfina Maria, studentka, zam. Warszawa, członek partii: Lewica Razem
23. GŁAZ Grzegorz, inżynier geodeta, zam. Siedlce, członek partii: Lewica Razem
24. KRASUCKI Henryk Krzysztof, robotnik, zam. Pabianice, nie należy do partii politycznej

Lista nr 4 – KW KONFEDERACJA WOLNOŚĆ I NIEPODLEGŁOŚĆ

1. TOUMENSKI Krzysztof, robotnik, zam. Łusznica, nie należy do partii politycznej
2. GĄŻEK Jakub, techniczny, zam. Mińsk Mazowiecki, nie należy do partii politycznej
3. PASTOR Dariusz Piotr, pedagog, zam. Warszawa, członek partii: Ruch Narodowy
4. RADZIKOWSKA Edyta, fizjoterapeuta, zam. Medyka, nie należy do partii politycznej
5. MIELWA Krzysztof, kontroler finansowy, zam. Warszawa, członek partii: Ruch Narodowy
6. SKŁADANOWSKI Roman Ryszard, inżynier mechaniki, zam. Wysocko, nie należy do partii politycznej
7. KUBIŃSKA Anna, specjalista ds. planowania i logistyki, zam. Siedlce, nie należy do partii politycznej
8. DULSKA-REDEK Ewa, organizator administracji, zam. Olszów-Sielczak, nie należy do partii politycznej
9. WĘC KOWSKI Paweł Wojciech, przedsiębiorca, zam. Warszawa, członek partii: Ruch Narodowy
10. REDUCI Izabela, księgowa, zam. Mińsk Mazowiecki, członek partii: Karwin
11. WIELAŁEK Rafał Piotr, programista aplikacji, zam. Warszawa, członek partii: Ruch Narodowy
12. WOŹNIAK Mariola, technik szkieletaryczny, zam. Pabianice, członek partii: Ruch Narodowy
13. JASNYŃSKI Marek, poliklin, zam. Pabianice, członek partii: Ruch Narodowy
14. SOCHARSKA Anna, technik obsługi stanowiska, zam. Pabianice, nie należy do partii politycznej
15. KASANKA Adam, fizjoterapeuta, zam. Wysocko, nie należy do partii politycznej
16. BŁA Paweł, inżynier elektryki automatyki, zam. Wąsewo, nie należy do partii politycznej
17. USIĄDEK Anna, specjalista handlowa, zam. Warszawa, nie należy do partii politycznej
18. KENACI K. Grzegorz, przedsiębiorca, zam. Szajewo, nie należy do partii politycznej
19. TOBIASZ Maria, studentka, zam. Górze, członek partii: Karwin
20. KRASOWSKI Marcin Daniel, prawnik, zam. Międzyzdroje, nie należy do partii politycznej
21. BRYK Bartłomiej Benjamin, specjalista ds. sprzedaży, zam. Wysocko, członek partii: Karwin
22. ZMUDZIŃSKI Jakub Andrzej, przedsiębiorca handlowy, zam. Ostrołęka, nie należy do partii politycznej
23. HARAŚ Michał, technik archiwisty, zam. Siedlce, nie należy do partii politycznej
24. JOŃCZYK Beata Edyta, księgowa, zam. Wysocko, nie należy do partii politycznej

Lista nr 5 – KW KOALICJA OBYWATELSKA PO NIEPŁZIELONI

1. GĄSIEK-PIHOWICZ Kamila, adwokat, zam. Pniewo, członek partii: Platforma Obywatelska RP
2. MRODZICKI Czesław, prawnik, zam. Targowica, członek partii: Platforma Obywatelska RP
3. CHABERSKI Krzysztof Andrzej, nauczyciel, zam. Siedlce, członek partii: Platforma Obywatelska RP
4. POPIELARZ Mariusz Piotr, wyższy urzędnik samorządowy, zam. Ostrołęka, członek partii: Platforma Obywatelska RP
5. GRENDA Jarosław, inżynier mechaniki, zam. Wąsewo, członek partii: Platforma Obywatelska RP
6. KAMENSKI Zdzisław, nauczyciel, zam. Łusznica, członek partii: Platforma Obywatelska RP
7. CICHOS Alicja Emilia, urzędnik samorządowy, zam. Mińsk Mazowiecki, członek partii: Platforma Obywatelska RP
8. KALICKI Wiesław Andrzej, robotnik, zam. Żelazów-Kolonia, członek partii: Nowoczesna
9. RYJEWSKI Daniel Rafał, ekonomista, zam. Warszawa, członek partii: Partia Zieloni
10. ZOCZOWSKI Dariusz Leon, wydawca akademicki, zam. Mińsk Mazowiecki, członek partii: Wolność i Równość
11. BIZIAK Ryszard, rzemieślnik, zam. Mińsk Mazowiecki, członek partii: Platforma Obywatelska RP
12. KOSZYŃSKI Grzegorz Stefan, menadżer sportu i turystyki, zam. Sebków-Podlaski, członek partii: Platforma Obywatelska RP
13. SAWICKA Beata, dyrektor ośrodka adopcyjnego, zam. Siedlce, członek partii: Platforma Obywatelska RP
14. SOBIECH Robert, nauczyciel, zam. Kadziśko, nie należy do partii politycznej
15. PRUSACZYK Kłaudia, student, zam. Ostrołęka, nie należy do partii politycznej
16. TRUSZKOWSKI Bartosz Karol, prawnik, zam. Ostrołęka, członek partii: Nowoczesna
17. OBLICKA Mateusz, uczeń, zam. Mińsk Mazowiecki, nie należy do partii politycznej
18. WONDROWSKA Agnieszka Joanna, pracownik socjalny, zam. Pabianice, członek partii: Platforma Obywatelska RP
19. WÓJCIK Maciej Mirsław, nauczyciel, zam. Wysocko, członek partii: Platforma Obywatelska RP
20. JASTRZEBSKA Dorota, nauczyciel, zam. Sebków-Podlaski, członek partii: Nowoczesna
21. FALAŃSKA Katarzyna, specjalista zapewnienia medycznego, zam. Ostrołęka, nie należy do partii politycznej
22. KOZIOŁ Emilia, artystka kabaretowa, zam. Wąsewo, członek partii: Platforma Obywatelska RP
23. KAWKA Marta, asystent dyrektora, zam. Żelazów, nie należy do partii politycznej
24. DANIELUK Sylwia Stanisława, politolog, zam. Łasko, nie należy do partii politycznej

Lista nr 7 – KW AKCJA ZAWIĘZIOWYCH EMERYTÓW HENICSTÓW

1. BEDNARCZYK Adam Adolf, inżynier mechaniki, zam. Warszawa, członek partii: Organizacja Narodów Polskich – Liga Polaków
2. CZAR Arkadiusz Konstanty, mechanik, zam. Warszawa, nie należy do partii politycznej
3. JAREMBO Janusz Adam, emeryt, zam. Warszawa, członek partii: Stronictwo Pracy
4. KILIK Zdzisław Marian, emeryt, zam. Warszawa, nie należy do partii politycznej
5. STOLARZ Ewa Helena, technik handlowy, zam. Warszawa, nie należy do partii politycznej
6. SZALANSKA Katarzyna Lidia, handlowiec, zam. Warszawa, nie należy do partii politycznej
7. FALAŃSKA Joanna, robotnik, zam. Kuchary-Słomki, nie należy do partii politycznej
8. PACIENKA Danuta Polina, emeryt, zam. Warszawa, nie należy do partii politycznej
9. MACIUS Anna, przedsiębiorca, zam. Czerwinski nad Wisłą, nie należy do partii politycznej
10. PIKUT Małgorzata Maria, emeryt, zam. Stary Baganiec, nie należy do partii politycznej
11. FALAŃSKA Robert Jan, robotnik, zam. Stary Baganiec, nie należy do partii politycznej
12. TETKOWSKI Artur, pracownik PKP, zam. Legionowo, nie należy do partii politycznej
13. MIELNICKI Zdzisław, przedsiębiorca, zam. Płock, nie należy do partii politycznej
14. FALAŃSKA Andrzej, emeryt, zam. Nowy Baganiec, nie należy do partii politycznej
15. TRYBULA Krystyna Edyta, emeryt, zam. Warszawa, nie należy do partii politycznej
16. SZADZIEWSKA Aleksandra Tatiana, księgowa, zam. Warszawa, nie należy do partii politycznej
17. GALAS Genowefa, emeryt, zam. Warszawa, nie należy do partii politycznej
18. PIKARSKA Anna Maria, fryzjer, zam. Warszawa, nie należy do partii politycznej
19. KOSZYK Łukasz Bogdan, nauczyciel, zam. Warszawa, nie należy do partii politycznej
20. WYBORSKI Stanisław, handlowiec, zam. Warszawa, nie należy do partii politycznej

Lista nr 8 – KW KOALICJA BEZPARTYJNE I SAMORZĄDOWCY

1. CZARNECKI Marek Aleksander, adwokat, zam. Łusznica, nie należy do partii politycznej
2. KOWALCZYK Urszula Edyta, handlowiec, zam. Biedrzyce, nie należy do partii politycznej
3. GĄBOWICZ Krzysztof, pracownik administracji państwowej, zam. Chłostka, nie należy do partii politycznej
4. STARCZYŃSKI Rafał Radosław, pracownik naukowy, zam. Garszów, nie należy do partii politycznej
5. KEPA Justyna Joanna, nauczyciel, zam. Kobyłka, nie należy do partii politycznej
6. LENDA Mariusz, technik elektryczny, zam. Kadziśko, nie należy do partii politycznej
7. BORDAN Adam, technik bezpieczeństwa i higieny pracy, zam. Kamieńsk, nie należy do partii politycznej
8. SZYBOWSKA Ewa, robotnik, zam. Karsinów, nie należy do partii politycznej
9. ROBAK Albert Franciszek, górnik, zam. Olsztyn, nie należy do partii politycznej
10. CZARNOCKI Dominik, nauczyciel, zam. Siedlce, nie należy do partii politycznej
11. DEPTULA Urszula, ekonomista, zam. Ostrołęka, nie należy do partii politycznej
12. POKORSKI Karol, przedsiębiorca, zam. Kępczów-Sielicki, nie należy do partii politycznej
13. BUJAŁSKI Mirosław, technik elektryczny, zam. Kobyłka, nie należy do partii politycznej
14. GÓRSKA Marianna, psychoterapeuta, zam. Ustrów, nie należy do partii politycznej
15. MARCICHOWSKA Grzegorz Stanisław, rzemieślnik, zam. Kobyłka, nie należy do partii politycznej
16. PRZEDZIECKA Marlena, robotnik, zam. Sanoczn, nie należy do partii politycznej
17. ZYSK Jarosław Krzysztof, technik elektryczny, zam. Olsztyn, nie należy do partii politycznej
18. KISELŃSKI Dariusz Paweł, menadżer sprzedaży, zam. Siedlce, nie należy do partii politycznej
19. WYMSZULEK Ewa, bankowiec, zam. Ostrołęka, nie należy do partii politycznej
20. RYS Andrzej Paweł, specjalista bezpieczeństwa i higieny pracy, zam. Siedlce, nie należy do partii politycznej
21. ROBAK Paulina Beata, fryzjer, zam. Olsztyn, nie należy do partii politycznej
22. RYTEL Szymon, brzoś, zam. Kobyłka, nie należy do partii politycznej
23. GOŁACZA Małgorzata Hanna, prawnik, zam. Łasko, nie należy do partii politycznej
24. NASTALA Andrzej Zdzisław, przedsiębiorca, zam. Garszów, nie należy do partii politycznej

Przewodniczący

Okręgowej Komisji Wyborczej w Siedlcach

/-/ Karol Pachnik

Treść obwieszczenia (lista kandydatów – SENAT): [aby powiększyć listę kliknij w obrazek](#)

OBWIESZCZENIE

Okręgowej Komisji Wyborczej w Siedlcach z dnia 18 września 2019 r.

**o zarejestrowanych kandydatach na senatora
w okręgu wyborczym nr 46 w wyborach
do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art. 221 § 1 w związku z art. 258 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2019 r. poz. 684 i 1504) Okręgowa Komisja Wyborcza w Siedlcach podaje do wiadomości publicznej informację o kandydatach na senatora zarejestrowanych w okręgu wyborczym nr 46 w wyborach do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 13 października 2019 r.

- 1. MAMĄTOW Robert Adam**, parlamentarzysta, zam. Ostrołęka,
zgłoszony przez KW PRAWO I SPRAWIEDLIWOŚĆ,
członek partii: Prawo i Sprawiedliwość.
- 2. NALEWAJK Tadeusz**, radny, zam. Pułtusk,
zgłoszony przez KOMITET WYBORCZY POLSKIE STRONNICTWO LUDOWE,
członek partii: Polskie Stronnictwo Ludowe.

**Przewodniczący
Okręgowej Komisji Wyborczej w Siedlcach**

/-/ Karol Pachnik

Święty kamień w polu...

Category: budowlane, Historia, historyczne, kościelne, NEWS
written by Marek | 13 stycznia 2025

Jest pomysł, aby kaplicę cmentarną w Rzekuniu przywrócić do celów liturgicznych. Ten śmiały plan proboszcz obwieścił parafianom w czasie ogłoszeń po mszy świętej odprawionej na cmentarzu 1 listopada.

Odnotowujemy ten fakt, bo kaplica na cmentarzu ma ścisły związek z Czarnowcem. Kaplicę tę wybudował mistrz murarski - z Czarnowca właśnie - o nazwisku Złotkowski. (z opowieści najstarszych mieszkańców Czarnowca Teodor Złotkowski)

Skończył robotę w 1857 roku. Neoklasycystyczna kaplica zbudowana została z kamieni otoczków na zaprawie wapiennej częściowo jest otynkowana. Okna wykonano w kształcie półkolistym w promienistym układem szczelin. Dach przykryto dachówką, a na skrzyżowaniu kalenic umieszczono kuty żelazny krzyż. Przed elewacją frontową wykonano proste dwuspadowe betonowe schody. [Dziewirski, 1999]

Patrząc dziś na kaplicę przed generalnym remontem trzeba przyznać, że w jednym mistrz Złotkowski i przedstawiciel inwestora proboszcz ks. Michał Nowek wyprzedzili swoją epokę.

Kaplica została otynkowana częściowo, a nie w całości, dzięki czemu widać do dziś dnia fragmenty surowego kamiennego muru. Dzisiaj przecież nowi

świeccy właściciele różnych zabytkowych budynków każą sobie robić tzw. odkrywki w tynku i taką odsłoniętą dziurę, w której widać zabytkowe cegły dwuręczne czy mur kamienny, traktują jako ozdobę wnętrza. Taki szpan! A tu na cmentarzu w Rzekuniu, na elewacji kaplicy taka ozdobna odkrywka jest od zawsze □

Doceniając piękno tego zabytku, i niezwykle oryginalną elewację, pozostaje mieć nadzieję, że prace przy renowacji kaplicy zostaną otoczone drobiazgowym i starannym nadzorem konserwatorskim. Najnowsza historia renowacji polskich zabytków pełna jest przykładów zakrywania styropianem i klejem wzmacnianym plastikową siatką pięknych zabytkowych elewacji. Oby tak nie stało się z kamiennymi elementami dzieła mistrza Złotkowskiego z Czarnowca.

Tym bardziej kamienne elementy warte są uwidocznienia, bo polne otoczaki w tej części Mazowsza były przez wieki powszechnie używanym materiałem budowlanym.

Nie przypadkiem również mur wokół cmentarza w Rzekuniu jest kamienny.

Tereny na południe od Ostrołęki mają charakter sandrowy. Kamieni więc w nich był dostatek.

Kamień nie jest łatwym w obróbce materiałem budowlanym. Budowanie z kamienia to sztuka odrębna od całej reszty sztuki budowlanej. I doprawdy niewielu ludziom udaje się tę sztukę opanować do perfekcji.

Nie mamy w zasięgu ręki wspomnień mistrza Złotkowskiego z Czarnowca z budowy kaplicy. Nie wiemy nawet czy w ogóle takie istnieją. Ale o specyfice budowania z kamienia polnego obiektów sakralnych - 120 lat później - można nieco dowiedzieć się ze wspomnień nieżyjącego od kilku lat księdza Zdzisława Mikołajczyka, który z kamienia polnego w odległym o 10 km od Czarnowca Troszynie wybudował kościół parafialny. Skończył w 1974 roku.

Przy budowie kościoła w Troszynie pracowali trzej majstrzy znający się na obróbce kamienia. Uchodzili za artystów. „Trzeba było bardzo delikatnie się obchodzić z nimi, by nie porzucili pracy” - wspominał po latach ks. Zdzisław w książce, którą napisał o nim pochodzący z Chrostowa, wybitny biblista ks. prof. Waldemar Chrostowski [współaut. Katarzyna Martowska, 2006].

Chrostowski – choć ksiądz – z godnym podziwu znanstwem pisze w tej książce o trudnościach wznoszenia świątyni z polnych kamieni.

„Kamienie trzeba było wykopywać na polach a potem rozcinać. Niejednokrotnie zdarzało się, że wydobyty z wielkim trudem z ziemi kamień nie nadawał się na materiał budowlany. Jeżeli był odpowiedni, trzeba go było przywieźć na miejsce budowy, dociąć i ułożyć w murze. Takich kamieni należało sprowadzić tysiące. Podnosiły się głosy, że to niezwykle przedsięwzięcie przypomina budowę piramid. (...) Ze względu na to, że kościół miał mieć dużo gzymsów, okien i drzwi – każdy kamień trzeba było zaostrzonymi dłutami ręcznie obrobić do kantu”.

Złotkowski z Czarnowca całego kościoła nie budował. Kapliczkę tylko wznosił na cmentarzu. Ale robił to 120 lat wcześniej. Różnica polegała na przykład na tym, że w XX wieku kamienie można było wciągać na górę windą budowlaną. A w XIX wieku trzeba było targać je ręcznie.

Znawcy sztuki murowania z kamienia polnego wiedzą, że do łączenia kamieni trzeba używać innej zaprawy niż do łączenia cegieł. Wiedzą też oni gdzie trzeba przyłożyć dłuto, albo przecinak, żeby kamień rozłupał się równo po całej szerokości, a nie tylko uszczypał się kawałek. Mówią oni, że kamienie mają szwy i trzeba kamień rozpruć wzdłuż szwu. Laikowi trudno taki szew dostrzec. A może kamieniarze mówiąc o tych szwach zwyczajnie sobie kpią z tych, co na kamieniach się nie znają?

Tak czy inaczej, ktokolwiek będziesz na cmentarzu w Rzekuniu, wpatrz się w kamienie na ścianach kaplicy i wspomnij, że budowlę tę 161 lat temu wznosił nasz dawny ziomek z Czarnowca.

[Czy murarz Teodor Złotkowski był dziadkiem, czy ojcem późniejszego sołtysa Czarnowca Ryszarda Złotkowskiego?](#)

Jacek Pawłowski

ALFABETYCZNY INDEKS DZIAŁU HISTORIA